

SANVAITINIS LAIKRASČIJS.

Nr. 39

BROOKLYN, N. Y., 25 d. Rugsejo (September) 1902 M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas II

Apie lietuviszkas mokslaines Amerikoje.

Labai svarbus — reikalas mokinti vaikelius prigimtos lietuviszkos kalbos, kuri kiekvienai gentkarčiai, paeinančiai isz tų paczių vaikelių, atnesza didelę naudą, bet mes apie tokius dalykus mažai rupestingumo turim. Žvilgtterkim j svetimtauczius: vokieczius, prancuzus, lenkus ir kitus, kaip jie su tais reikalais jautriai darbuojasi, tik mes užsnuđę besisvyrinėjam. Pridursiu asz apie save, kad szj straipsnelj su nedrasumu raszau, ne delto, kad suzeistai rankai plunksna atsiskas tarnauti, ar jos suvaldyti kaip reikiant negaliu, kad sukinejasi j visas puses, bet todėl, kad atsiranda garbingesnių Lietuvių - vyrų, negu asz, kurie gali sukelti ir iszbudinti visą visuomenę sulyg to svarbaus reikalo. Nesitikiu, kad tasai mano mekas ir trumpas rasztelis atnesztų kokią nors naudą, kadangi lietuviszki tėvai ir motinos tankiausiai luosesnius laikus myli praleisti prie alaus stiklo, arba dar ir degtinės, jau visai nepaisydami ant savo vaikelių ateities. Toms dienoms atsiranda jau daugybė suaugusių lietuviszkų vaikelių ir visai nieko nemokančių sulyg savo gimdytojų kalbos. Tokiems dabar, ar nebutų jau persunku įkvipti įvairius kalbos ir doros privalumus, nes jau jų jausmai ir norai pripildyti svetimtauczių kalba ir apsėjimais; o butų buvę daug linksniau ir maloniau, kad isz jaunystelės tėvai butų prie visko pripriepę.

Broliai ir seseris! kam mums klau-

syti tujų zaunų, kurie neva nori mus apszviesti, nesirupindami visai apie mūsų reikalingiausius daigtus! Jie neuzveda mus ant kelio, idant parodyti mums geresnį buvį ir ateities nuopelnus, bet tik per niekiszkus laikraszczius mus piudo, niekina ir isz to naudojasi. Nekartą užėjo man ant mislių, kas bus už keliolikos metų su lietuviszkoms bažnyczioms ir parapijoms? Nes kaip girdim ir matom, mažai, labai mažai tokių lietuviszkų vaikelių atsiranda, kurie atlikinėtų savo bažnycziose iszapazintis, isz lietuviszkų maldaknygių skaitytų, arba tarp savęs lietuviszškai kalbėtų. Visi nusi duoda pas airiszių kunigus, tę mokinasi tikejimo dalykų, tę susipažinstu su savo dvasiszku mok-lu ir tokiu budu pamažu pamirszta, kas jis yra ir kuom yra. Sulyg tokiu dalyku, ar ne gėda gimdytojams? Kam jis gi prisidėjo prie pastatymo lietuviszkos Bažnyczios, kam prisidėjo prie praplatinimo parapijų? Jis numirszta, jo vaikai jau retai kuris gales priklausyti prie lietuviszkos parapijos, o apie jo vaikų vaikus nėra ką jau ir pasakoti. Kaskart galim patėmyti ir isz to, juog kasmet lietuvių emigracija vis mažinasi, o galim sulaukti ir tokių laikų, kad mažam nė viens czia atsilankyti negales, tai kur tuomet gausim lietuviszkoms parapijoms parapijonų, kas tuomet atmins Lietuvos gairtojus ir tuos garbus dvasiszkus vadovus? Tik jau, man rodos, iszistautejės lietuvis to nedaris, nes jis kitą tautą turės prisisavinęs. Žus visa czia, Amerikoje, mūsų stiprybe, jeigu teip toliau mes elgsimes!

Panaszius tiems žodzius nepersenei isz-

tarė per pamokslą garbus Baltimorės prabaszczius, kviesdams savo parapijonus, kad greicziau įkurtų lietuviszkas mokslaines, sakydams: nereikalaukim, idant mūsų brangi svz. Bažnyczia papultų j airių rankas.

Pas kitas tautas, prisizurekim, jau kitoniszškai viskas yra redoma. Beveik prie kiekvienos bažnyczios atsiranda vaikų mokslainės, kurioms rėdo ar seris arba atsakantieji mokiniojai ir teip jautriai pripratina savo vaikelius prie tautystės, kad jo jokiais iszmislais negalėtum attraukti. Tokius mokintojus, arba mokiniojai, ne viens galėjo patėmyti, kaip jie savo iszmokintus vaikelius veda j bažnyczia, dziaugesi, rodos dieną ir naktį su jais darbuotusi, o pas mus kaip yra? Kur mūsų dziaugsmiai? — per neiszmintį žusta, nyksta! Svetimtauczių vaikai auga j gabus tikejimo ir bažnyczios apgintojus, o mūsų — j niekus pavirsta! Koku-gi kitoku budu lietuviiai atgaus savo garsų vardą?

Delei žingeidumo atsilankikim mes po įvairius Amerikos miestus, tankiaus uzeikim pasizureti j svetimtauczių bažnyczias, o pamatysim, kaip jos katalikai iszveidi. Tenai dienvaldystės, ypacz vakaro laikais, miszparai su iszstatimu SS. Sacramento — apvaikszciojami visada, kad ir praszcziausiose szventėse, garbingiausiai ir iszkilmingiausiai. Tenai buriai mergelių, dailiai iszredytų, eilėmis klpuoja. Tenai giedojimai kiekvieno kataliko szirdį sutripina, ir kodėl žmogelis, įzengęs j tokį Dievo namą, nesidžiaugs? Kodėl jis

Toliaus ant 612 puslapio.)

Mokslas tikejimo ir doros.

PAVEIZDUOSE.

Sulasytas iš yvairių autorių kun. K. Riedel. J. Dr.

Lietuviškon kalpon vertė A. Kalnietis.

„TIKES, O SUPRABI“ (Šv. August.)

(Tąsa.)

Parodymui dekingumo už malonę, kurią apturėjo per Panelę švenčiausia, apsirinko sau per krikštą vardą Marijos. Po krikštui garsus prancūzų pamokslininkas kun. Dupanloup prakalbėjo į susirinkusius. Tarp kitko pasakė šituos suraminančius žodžius: „Žmogus neklaidžioja ant šios žemės apleistas ir be pagalbos, bet geras ir susimilstantis Dievas sergti jo, Jis jo įieško ir savo rankas in jį ištiesia. Patvirtinimui to yra štai šitas tik ką apkrikštintasis; pirm kelių dienų da atkaklus netikėlis — o šiandien Dievo akis surado jį paklydusį, apšvietė jo protą ir sumikštino širdį, o ant galo pavertė jį į tikintį krikščionį. Šiandien Abraomas palaimino savo sunų. Ta, kuri jam tą malonę padarė, yra Motina malonės pilna, mūsų Motina ir sesuo: Marija, marių žvaigždė, Marija — meiliausias ant žemės vardas, pilna ramybės ir susimylėjimo.“

Paskui atsikreipdamas į Alponą Mariją, priminė jam, kad su kryžium ir su Marijos vardu Ryme, sostapilėje Kristaus Vietininko, įstoja į Bažnyčia, — kad tą kryžių, kurį pirm persekiojo, nuogšiol privalo garbinti ir nešti. „Bažnyčia yra visados kovojanti, visada pergalinti — josios kovose, sielvartuose ir darbuose dalyvauk, idant drauge su ja butum išaukštinti“. Antgalo, atsigręsdamas į Panelę šv., meldėsi su šv. Bernardu: „Atmjk, o maloningiausioji, apie tavo paklydusius vaikus, atmjk apie Prancūziją ir Bažnyčią joje karaujančią, išklausk tikintųjų dušų maldų, suminkštjk ir apšviesk širdis paklydusiųjų ir atskilusųjų brolių, ir leiskis jiems patinti Tave, kad pasidarytų viena avinyčia ir vienas piemuo.“

Delei šito atsivertimo buvo jų ir daugiau. Alponas Marija Ratisbonne paragino tulą protestantą ir protestantę pargrįsti katalikiškon bažnyčion, prašalinėdamas jų abejojimus teip karštai ir pertikrinančiai, kaip koks mokintas teologas. Vienas katalikas, kuris jau trisdešimt metų, kaip buvo pametęs pildymą tikėjimo priderysių, vėlė pradėjo jas pildyti su didžiausiu volem.

O kokio džiaugsmo pilna buvo širdis Kun. Teodoro Ratisbonne, kada išvydo savo brolių, lyg antrąjį Paulių, staiga atsimainiusį ir tuo patimi tikėjimu su juo surištul!

I savo sužiedotinę, kurią buvo palikęs Strasburge, nurašė šitokio turinio laiška: „Aš dalaikysiu savo prizadėjimo, jei nori tapti katalike; o jei to padaryti negali, tai keliausiu in Jeruzalę — pas Išganytojo grabą pasimelsti, o paskui įstosi į klioštorių. Kad mane pirm kokių aštuonių dienų butų kokia netikėta nelaimė prispyrusi su tavim persiskirti — nebučiau galėjęs — bučiau pasidaręs sau smertį. Bet jei dabar mano tikėjimas turi mudu persikirti, aukuoju Dievui tą auką, nė vienos ašaros neišliedamsi, ir per visą gyvenimą melsiuosi, idant Dievas tave apšviestų ir ant amžių su manim suvienytų!“

Antrasis Longinas.*

Viename Prusų miestelyje (Elmsleben'e, netoli Battenstedto) murinikai taisė mažą bažnytelę. Kaip tai nekartą atsi-

* Longinas buvo vardas to kareivio, kuris Jėzaus šoną ragotinė pervėrė.

taiko, kad akivaizdoje švenčiausio Sakramento išgirsti šlykščiausius juokavimus ir piktžodžius, teip ir čia buvo. Susėdė sau pavakarių, garsiai tyčiojosi iš šventų daiktų ir atvirai gyrėsi savo netikėjimu. Vienas iš jų arčiausias nutvėrė net savo muliorišką šepetį ir, apsupkęs jį, palaido juo, kaip kokia ragotinė, į pervertą šoną V. Jėzaus nukryžiuotojo, kuris kabėjo ant sienos.

— Še tau da vieną smugį, nes anoji buvo tau permažai — sušuko ir džiaugėsi, kad visi jo draugai vėlniškais juokais pasileido.

Paskui visi ėmėsi už darbo ir dirbo iki vakarui.

Ant rytojaus anas piktadėjas neatėjo į darbą. Klausinėjo, kas su juo atsitiko ir dasitinojo, kad serga. Nuo vakar vakaro pajuto deginimą ir didelį skaudėjimą kairiamjam šone. Jo širdis smarkiai plakė, o toje širdyje šaukė didžiu balsu:

— Nesitikekite, Dievas nesiduos, kad iš jo tyčiojait!

Skaudėjimas tolyn vis didinosi. Staiga atsidarė šone teip stebėtinai zaizda, kad iš jos tekėjo ne puliai, bet kaipi kraujai su vandeniu.

Nelaimingasis tasai žmogus kentėjo per visus metus, o pažinęs toje bausmėje teisingą ir maloningą V. Dievo ranką, iš tikros širdies atsivertė ir numirė, kaipo tikintis ir nusizemėjęs mokintinis Išganytojaus, kurio švenčiausią širdį teip didelė išniekino. Nekartą pasiprašydavo naktijje, kad jį nuvestų į bažnyčią ir paguldytų po anuo Kryžiumi. Gailias ašaras liedamas, maldaudavo susimylėjimo ir dovanojimo.

(Filotea, Metrašitis 20, pus. 50).

Žmogūdas atsivertia.

Grįžtant šv. Jonui Apaštaliu po Domicijono numirimui nuo salos Patmos in Efezą, krikščionys jo prašė atlinkyti pakeliui ir kitas šalis ir Viešpaties Jėzaus mokslą, iš Jo paties lūpų išgirstą, jiems apskinitė. Melis šv. Apaštalas sutiko ant jų prašymų ir, kada vienam mieste laikė dievmaldystę, pamatė te jaunikaitį augalotą, drūtą, kurio akyse spindėjo meilumas ir išmintis, kaip rodėsi, nepaprasta. Atsigręęs tad į vyskupą, kurį tik ką išventino, tarė:

— Šita jaunikaitį kuokarščiausiai tau pavedu vardan Kristaus ir visos Bažnyčios. —

Pasiėmė vyskupas tą jaunikaitį pas save ir prizadėjo kuolabiliausiu rūpintis, idant jis nepasigadintų. Šv. Jonas, da po kelisyyk ir karštai pavedęs jaunikaitį vyskupui, išvažiavo in Efezą.

Vyskupas kaip prizadėjo, teip padarė. Pačmė jaunikaitį į savo globą, maitino jį, prižiūrėjo, mokino, su visu uolmu davinėjo perspėjimus, o ant galo ir šv. Krikštą jam suteikė. Bet paskui, lyg pasitikėdamas ant malonės, kurią per šv. Krikštą apturėjo, truputį kitaip su jaunikaitiu pradėjo apsieiti, ir netokio drausmėj jį laikė. O šitas, pajutęs liuosybę, susidėjo į draugystę su palaidais ir pagadintais jaunikaiciais ir emė jų blogą gyvenimą sekti. Išpradžių lankėsi su jais ant puotų, pasilinksminimų ir šokių; paskui, pritrukus pinigų puotoms ir pasilinksminimams, kartu su savo draugais naktimis vaikiojosi ir vaginėjo, o ant galo, sekdamas juos, ir į didžiausias nedorybes pasidrašinso. Teip tad pamazi nelaimingęs jaunikaitis mokinosiu nuodėmių; o juogei buvo karšto buo ir guvaus proto, tai kaipo arklys be apinasrio, išklydęs iš doraus kelio, niekinkamas vyskupo padraudimais, galvatrukčiais lėkė į nusidėjimų ir nedorybių prapultį. O jau apie mazus nusidėjimus nesiteikė mįslyti, bet drįso didėles nedorybes pilčyti ir tuo labai didžiavosi, kad nė vienas nedorybės negalėjo su juo susilyginti. Pagalios iš tų, ką kitados buvo jo nuodėmių mokintojais, mokintinių sau prisidirbo, o sudaręs iš jų galvažudžių gaują, pats tapo jų vadu ir karaliumi, į visokias nelabystes kaitė jiems pravėzdamas.

Pradžias tulam laikui, šv. Jonas vel tapo užrašytas į tą patį miestą. Atkako šv. Apaštalas, o kaip tik visus tikinčiųjų reikalus atliko, tad vyskupui:

— Parodyk man užstatą, kurį aš ir V. Jėzus pas tave padėjova prie šitų šita liudininkų, kuriuos čia regi. —

Vyskupas nusitebejo ir iššyk mišiu, kad šv. Jonas reikalauja nuo jo užstatyti pinigų, kurių visai negavo, bet tuo jau susiprato, kad šv. Jonas negali jo apgauti. Šv. Apaštalas, matydamas, kad vyskupas jo nesurpant, tarė: „Ano jaunikačio nuo tavęs reikalauju ir brolio dušios!“

Tada, giliai atsidusęs, vyskupas apsiverkė ir tarė:

— Jis numirė.

— Kaip tai, numirė? Kokia mirtimi? — užklausė šv. Jonas.

— Dievui numirė — atsakė vyskupas, — nes visai susigadino ir susidejo su galvatudžių gausia, o dabar ana ant ano kalno ir tų tojų girioje su piktadėjais slapstosi ir yra jų vada. —

Išgirdęs tai Apaštalas, tuojuos rūpus, kuriais buvo apsilkęs, perplėšė ir, gaudžiai suvautojęs, tarė:

— Tai toks tu geras sąrgas tavo brolio dušios! Fabalnokite kuogreiciusiai mą arklis ir duokite mą pravadininką! —

Ir sėdęs ant arklio, greitai pasileido, lyg ant meilės sparnų nešamas, link ano kalno, ant kurio slapstosi anas nelaimingasis jaunikačis. O kaip tik atkako į vietą, kur piktadėjai slėpėsi, buvo sulaukymas pirmutinės jų sąrgybos. Niekur nebėgo, nė pasilepti nebėdė šv. Jonas, o tiktai garsiai šaukė: „Aš čia to tyčia atvykau, atveskite mą tuojuos jūsų vadą!“

O eidamas artyn, anasai ginkluotas vadas iš tolo pažino šv. Joną, ir didi susigėdęs pradėjo bėgti. Bet šv. Jonas, nepaisydamas ant savo senatvės ir pakarusio amio, paleido arkliai pavadčius ir kaip vilyčia lėkė paskui palaiduną savo sunų, šaukdamas:

— Kodėl bėgi, suhau, nuo savo tėvo? Kodėl kuri nuo senelio be ginklų? Sustok nelaimingasis! nesibijok — da turi viltį gyventi. Aš Kristus išduosiu skaitlių už tave, o net su noru ir numirti už tave apsiimu, kaipo ir Višpats numirė už mus, o už tavo dušią dedu savo dušią. Sustok tiktai ir tikėk mą, kad Kristus mane atsiumė. —

O anasai piktadėjais, išgirdęs tai, sustojo, rakis į šoną nuleido ir ginklus nuo savęs nutrenkė. O paskui visas drebedamas, kaip drebulės lėktas, galilajai verkė; o prisartinus šv. Jonui, puolė jam į kojas, vaitojimu ir gaikščiojimu, kiek galint, atlygindamas už savo nusidėjimus. Ir tomis sriovimis gausių ašarų buvo tartum iš naujo apkrikštintas. Šventasis šv. Apaštalas po prisiega pritaėjo jam išmelti dovenojn o pas liganjoja. O paskui — stebėtina meile! puolė ant kelių prieš aną galvažudį ir, tiesia į jo ranką, kaipo jau pakutos ašaromis numazgota, bučiuodamas, parsivedė jį į Baznyčią, o be paliovos su juo melzdamas ir tankiai drauge su juo aštriai pasninkaudamas, maldavo V. Jėzus dovanojnui, kurį pritaėjo jam išmelti. Saldžiais ir meiliais žodžiais jį ir miro ir įtvirkone nusiminusi viltimi į begalo susimilstantį Dievą kelė. Ir teip daręs nepaliove, kolei piktadėjais nepasitaite ir neprėčio dievobaimingai gyventi. Negana da to, išventino jį į vyskupus, kaip kitados V. Jėzus pakatovojantį Fetrą perdėjo vyriausiu savo avelių ganytoju. —

Mirtis iš galščio.

Viens mergina, savo tikro tėvo prikaltinta, sunkiai nusidėjo. Motina ut tai ją labai išbarė, o ji, prie vienos nedyrybės pridėdama kitą, uždavė nuody savo gimdytoją. Tėvas, pargrįžęs iš kelionės ir dažinojęs apie tai, kuoaštriausiais žodžiais barė ir baudė negerą dukterį. Toji vienok, nesikeždama to, ir tėvą į kapus nuvarė. Su tiek ir teip dideliais nusidėjimais

apsisunkinus, pabėgo iš namų ir atsidadė paleistuvingam gyvenimui. Atsitiko, o geriaus stebuklinga Dievo Apeveida teip davė, kad ta pasileidėle inėjo į baznyčią tada, kada kunigas iš sakyklos kalbėjo apie begalinį Dievo mielaširdingumą. Tarp kitko sakė: „Norint tavo nuodėmės butų kaip karmazinės, lyg sniegas iš bals. Norint nežinau kaip didelių nusidėjimų dasileistum: norint savo tikrą tėvą ir motiną utmuštum, norint kaip judošius išduotum V. Jėzų, norint kaip Magdalena gyventum paleistuvingai, arba kaip piktadėjas per visą gyvenimą nedyrybes pildytum, tai ir tuomet Dievas pasirengęs tave dovanoti, nes didžiausia garbe ir džiaugsmu yra, jei gali dovanoti nusidėjėliui, prie jo iš tikros širdies atsivertusiam.“

Kuolabiau priei sugraudinta taja kalba, tuojuos po pamokslui prisartinio prie kunigo ir paklausė: ar tas viskas, ką sakė apie Dievo mielaširdingumą, yra teisybė? Kuri li į atvirinuis, ji tarė:

— Jeigu teip yra, kaip sakai, maldauju tavęs, išklausk mano išpatinties ir užtark už mane pas Dievą teip meliniga. —

Kunigas išklausęs jos išpatinties, pradėjo mąstyti: kokią jai uduoti pakutą.

— Kas tai yra, tėve? — užklausė. — Tik ką skelbei Dievo mielaširdingumą, o dabar, rodos, abejoji apie maną išganymą?

— Visai ne, mano dukter, bet dėl tavo dušios naudos noriu, kad rytų ateitum čia ant pamokslu. Ir tai uduodu tau ut išganinga pakutą. —

Tada gavus iširšimą, iš dėkingumo, meilės ir susigraudinimo teip gausiomis ašaromis verke, kad iš baznyčios šieiti negalėjo ir brangią savo dušią į rankas susimilstantio Dievo atidavė.

Kunigas, ką sakė pamoksla, dasižinojęs apie tą atsitikimą, pavedė jos duklį zokoninkų maldoms. Besimelzdamį, išgirdo balsą iš dangaus:

— Nereikia melstis už ją, priešingai — ji melsis už jus. (Jokubas de Vitriaco, Kardinolas.)

Antiklijos žemlugas.

Pelagija, garsi aktorė ir šokikė, gyveno apie 425 metus Šynskioj Antiklijoj. Teip buvo grati, kad ją visi „ženčiugu“ vadino. Apvaiginta kity pagyrimais, pati labai save avgūstinosi. Bet jaunikačių pagyrimai ir brangios dovanos nuo tų, kuriems ji patiko, pamatė ją paikino ir gadino teip, kad ją, kaipo kitados Magdalena, galima buvo pavadinoti „griecinke“.

Metuose 453 susirinko pas patriarką Maksimą aštuoni vyskupai į sinodą. Tarp jų Edesos vyskupas Nonnus buvo žymiausias savo išmintybe ir dievobaimingumu. Kada vienas kartą sėdėjo susitinkę šv. Julijono baznyčioje, prašė Nonnaus pasakyti kelis žodžius susirinkusiųjų pamokinimui, Paklaues jį prašymo, išliejo savo širdį, Dievo meile udegta, labai gražiam pamokslu. Staiga visi patėmėjo nepaprastą judėjimą ant ulyčios — visų akys atsigręžė į jėli. Pelagija su daugeliu tarnų ir tarnaičių pro tų vyko. Jojo ant balno mulo, užtiesto karmazinu, auksu austu. Ant jos galvos žibėjo deimantų vainikas, šviesus plaukai, kuriuose buvo aukšnių siulų pitarstyta, dirbo jai ant pečių. Pečiai ir rankos padabinta brangiais akmenais, net kurpaitės žemčiųų prisagintos, o jos brangus rubai buvo prikvėpinti brangiausiai kvėpalis. Teip lengdama baznyčią, išdidžiai dirstelėjo į susirinkusius vyskopus ir, su užganėdinimu nusišypojoji, iškilmingai jojo toliau. Susirinkusieji vyskupai nuleido akis, nuliudė, tiktai Nonnus ilgai ir ją žiurejo ir užklausė paskui susirinkusiųjų:

(Tolisus bus.)

*) Sluodas, tai yra dvasiškųjų susirinkimas tikėtinu reikšmė.

(Taša nuo 1mo puslapio.)

nesidžiaugs, kad burij pas altorių tar-
naujenczių, arba dalyvaucenczių tose
izskilmėse, atsiranda ir jo sunelis, arba
dukrelė, tai kodėl jis nebus linksmas?
Iszeina izz bažnyczios visada džiaugsmo
pilnas, jam sunkiausi prietikiai yra leng-
vus ir ramybe gyvena, nes jis savo vai-
kelius moka auginti, jis juos izz jaun-
stelės pratina prie savo boczių apsejimų,
palenkia jo visus prieszingumus į savo
pusę, liepia mylėti savo prigimtą kalbą,
atitraukia jį nuo įvairių pasileidusių
ypatų, nedaleidžia turėti jokio susine-
simo su atskalonų vaikais — ir tie vai-
keliai auga syloje, auga dvasioje, auga
tikejimo tvirtybeje, o gimdytojai džiau-
gesi ir ramiai gyvena.

O brangus lietuviszki gimdytojai!
jeigu jumise atsiranda dar nors kibirk-
sztelė tėvynės meilės ir prigimtos kal-
bos — nemirskit tą paczią įkvėpti ir
savo vaikeliams, nuo jaunuomenės juos
pratindami kas mūsų praboczių yra pa-
likta, ramiai potan galėsit gyventi, nes
lietuviszki sunai jausmingai guodos jusų
senatvę, pagalios, kad paliksit szią pa-
saulę ir savo vargstančius vaikelius,
nemislykit, kad jie jus ir jusų įkvėptą
mokslą pamirsztų. Atsiminkit, gimdy-
tojai, kad tasai dalykas yra szventas
jusų privalumas, nes kas myli savo pri-
gimtą praboczių kalbą, tasai myli ir szv.
tikejimą, o tik niekintojai savo kalbos
greicziausiai ir tankiausiai atskalonais
tampa.

Tegyvuos lietuviszakai — katalikiszkos
mokslainės. T. K.

Daugiau kaip
30 metus izszgintant
Dr. RICHTERO
wisam swietul zinomas

"ANKER" (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
yra geriausias gydymas nuo

**Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgėlos,
Strenu Skaudėjimo ir tt.**

ir wisoku RHEUMATIZMIZKA
skaudėjimu.

na 25c. ir 50c. pas wisus
aptekorius arba pas

F. Ad. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

Zinios izz pasvieczio.

Maskolija.

Maskolija kas kartą vis labiau su vo-
kiecziais pradeda erzintis. Neperseni
Maskolijoj didį triukszmą padarė teh-
niskos mokslainės, Rygoj, rektorius,
kuris studentus—vo'leczius be jokių ap-
sunkinimų į mokslainę priimdinėjo, prie-
szingai-gi maskolius, norinczius į mok-
slainę dasigauti, įvairiais budais apsun-
kindavo. Maskoliszki laikraszcziai da-
bar placziai pradėjo raszyti apie pana-
szus atsitikimus, reikalaudami, kad tokių
apgavyszčių ir prispaudimų nebutų ir
agituoja, idant vokieczius kaip galint
greicziau guiti izz rubežių Maskolijos,
arba į urėdus jų visai nepriimdinėti.

Zinomas „Novoje Vremia“ kore-
spondentas, gyvenantis Varszavoj, Alek-
siejev, kuris iki sziam laikui labai sc-
peticzškai prisiurinėjo į sutikimus lenkų
su maskoliais, matė kad lenkai daug
daugiau priklausė vokieczių ir tai viso-
kinose dalykuose, dabar savo paziuras
permainė ir raszo, kad Maskolija, Len-
kų karalystėj, pirm daug turėjo vokie-
czų gubernatorių, kurie nepaisidami
savo urėdų buvo visada užimti vokiz-
kais reikalais, tokiu budu maskolius su
lenkais vis labiaus supiudydavo. Mat
korespondentas lenkus garbindamas no-
ri greicziau juos prie pravoslaviszko
krikszto pritraukti. Rodos tas ne leng-
vu budu gali atsitikti.

Caras toms dienoms buvo pasaukęs
pas save į Peterburgą Charkovo ir Je-
katerinoslavo gubernatorius, norėdams
izz jų asabiszškai izzkvoszti sulyg kaimie-
czų pasikelimų. Caras jiems apreisz-
kęs, kad labai netinkamas dalykas to-
kius maiztus su nahaikoms tramdyti,
su gyventojais privalo daug gražiau ap-
seiti. Kazin kaip toki caro žodziai gu-
beneratoriams patiko, nes jie pripratę tik
botagais mosuoti.

Austrija.

Czekai dabar galutinai reikalauja,
idant jų gimtiniai kalbai butų suteiktos
ypatingos tiesos. Ministrų pirmėdis,
Koerber, izz savo gi pusės meldžia cie-
soriaus Pranciszkaus Juozapo, idant cze-
kams jokių palengvinimų nesuteiktų.
Bet tie visai nieko nepaiso, apreiks-
dami, kad jeigu kartais valdzia jų pra-
szymus atmesų, jie vėl pradės kovą su
valdzia, bet tokią kovą, kokios dar val-
dzia nebus nė sapnavusi.

Vengrijoje ledai užmuszė 4 ypatas ir
laukuose visoki javai ir vaisiai likosi
izznaikinti.

Italija.

A. a. kardinolo Ledočovszko inpe-
dinis, kardinolas Gotti, apėme po savo
valdzia didelę vieszpatystę. Viens izz
vokiszakai—katalikiszki laikraszcziai pa-
duoda vardus visų tų dvasiszkių urėdų,
esanczių po valdzia Propagandos Pre-
fektos. Pirmas vietas užima apaszta-
liskos pasiuntinytės, skaitliuje 11, ku-
rios yra: Konstantinopolėj, Grecijoj,
Rytinėse Indijose, Mazonjoj Azijoj, Per-
sijoj, Sirijoj, Pilipinuose, Egipte su
Arabia, Suvienytose Valstijose ir Ka-
nadoj. Toliaus eina 131 apasztaliszki
vikariatai, kurių perdėtiniai vyskupai;
po vikariatų — 51 apasztaliszka prefe-
tura. Sykiu kongregacijos prefektura
susideda izz 182 apasztaliszkių urėdų,
5,484 kunigų ir 3,306 tikinczių. Tie
visi urėdai yra vadinami missijos baž-
nyczia, kuriai stabmeldzius ir atskalonus
labai yra sunku versti prie tikejimo, nes
tie urėdai tik ir atsiranda netikinczių
szalyse. Tai toks urėdas dabartinio
kardinolo Gotti.

Turkija.

Kokiu budu turkiszka valdzia mal-
szina nuskriaustus savo gyventojus,
sztai parodo toks atsitikimas. Rėdyto-
jas miesto Uskib albaniszkiems gyven-
tojams pakiszso pasiraszyti sekanti
raszta:

„Dasizinojau, kad prieszingi laik-
raszcziai labai daug užpuldinėja ant tur-
kiszkos valdzios ir visai neteisingai pa-
rodo, juog valdzia mus skriaudžia. Visi
teisingi žmonės zino, kad turkiszka
vieszpatystė pasirėmus vien tik ant tei-
sybių ir meilės artimų. Męs albanie-
cziai, teip-pat kaip ir turkai, jaucziamės
laimingais po vieszspataujanczių sultono
valdymu, po kurio globa turim laime
gyvuoti.“

Kas ant to raszto nenorėjo pasira-
szyti, tas likosi nugabentas į cypę. Tur-
kija nesnaudžia, nes kokiam blogam at-
sitikime — gali parodyti visai pasaulei
minėtąjį raszta!

I Carogrodą (Konstantinopyle) likosi
paszauktas armėnų patriarkas, Ormiani-
anas. Pribuvęs į sultono rumus, nuo
pirmo sultono sekretoriaus, Tasin-
bey, gavo zinoti, kad vardan paties val-
dytojo nekurie armėnų įstatai gali but

su naikinti, jeigu patriarkas už juos galės kiekvienam karte atsakyti.

Haiti.

Senel visiems jau žinoma, kad ant salos Haiti užgimė revoliucija. Suvienytą Valstijų valdžia, jeigu nematis tuojaus tę revoliucijos pabaigos, žada įsimaistyti ir tą salą pasisavinti. Vokiečiai taipgi į tą salą su godumu žiuri. Nežinia ką ateitis atnesz.

Isz visur.

Rymas. Apasztaliskuz delegatu į Washingtoną likosi paskirtas kard. Falconi, kurs iki sziam laikui buvo delegatu Kanadoj.

Pekinas. Provincijoj Szechuen kilo vėl bausis pasikėlimai. Muszj kariaunos su bokseriais isz abiejų pusių krito daugiau 1000 ypatų.

Varszavas. Czenstakave tulas žydas pradėjo už ką tai muszti katalikėmoteriszkę, katalikai sujudo ir 14 žydu nužudė. Delei numalszimo buvo partrauktą kariauna.

Peterburgas. Maskoliai visus svetimzemiuz isz Mandzurijos gena. Nori locnai jau tą krasztą pasisavint.

Rymas. Italiszkas bedratinių telegramų iszradėjas, esantis dabar Ryme, tvirtina, kad greit galės telegramus siusdinėti isz Europos į Ameriką.

Madridas. Barcelonijoj darbiniskizki maisztai vis dar neapsimalszina. Daugybė anarchisztų likosi suaresztuotų.

Londonas. Isz Peterburgo pranezsa, kad kazokų stacijos naczelninkas, Veroszczinske, iszdavė savo apskricziui paliepiną, idant tėvui, pas kurį užgimis mergaitė, duoti 50 nahaikų, o jeigu vaikas — dovaną.

Rymas. Jeigu italiszkas karalius susilauks sunaus, tai tasai sunus gaus titulą „Romos kunigaikstis“, teip likosi nuo valdzios užtvirtinta.

Haiti. Pasikelelių jenerolas, Chifoye, likosi sugautas ir ant smerties

apsudytas. Rodosi o dieną Spalio bus nužudytas.

Brukselis. Gydytojai apreiszė, juog nemato jokios vilties karalienės gyvasties užlaikymui. Ir karalius Leopoldas turės greicziau pargrįžti isz vasarinių maudyklių.

Londonas. Miestelij Clapton (Anglijoj) tulas pastorius norėjo uždėti naują sektą liuteranizmo ir dėl tos priezasties apskelbė save nauju messiju. Laime, kad policija iszgelbėjo, o žmonės jį butų nužudę.

Berlynas. Rytinėj Aprikoj vokiecziai nelabai nori apsigyventi, todėl valdzia į tą salą žada siųsti sugautus visus anarchistus.

Rymas. Ant kranto Adrijatiszkų marių toks didis toms dienoms vėjas buvo, kad keturis trukius jau bėgy sulaikė.

Berlynas. Vokiszkas kunigaikstis Henrikas atsiskakė nuo kelionės į Suvienytas Valstijas ant paszventinimo Frieriko II paminklo.

New-York. Ant Raudall's Island piovincyžia sudegė. Pražuvo 1,500 visztų ir 200 kiauilių.

Londonas. Isz priezasties karės su boerais Anglijos skolos pasididino ant 313,397,540 dol. Dabar skola isznesza arti 4 miliardus dol.

New York. Kapitalistai, kaip rodosi, tvirtai pastanavijo nepriimti reikalavimų mainierų.

Manila. Iki sziam laikui ant Pilipinų maru apsirgo 59,759 ypatos, o numirė — 41,804.

Apgarsinimas.

Reikalavjās k r a u c z i ū — keszeninių, mokanczių atsakancziai savo darbą, skilinių prie maszinos, pagalios presserų, beisterių ir operatorių dirbimui gerų vyriszky coutų. Darbą gvarantuoja ant visados ir gera užmokesnis. Szopa ir darbas — pirmos klisas. Ant sąvaitės dirba 56 — val., o Subatoj tik iki pietų.

Atsiszaukit po num.
180 Grand str. Brooklyn, N. Y.

Isz Amerikos.

Smertis kasyklose.

Netoli nuo miesto Busefield-W. Va. viena anglių kasykla ekspliodavojo. 15 darbininkų ir inzinierus likosi užmuszti. Iki sziam laikui atrasta tik vienuolika lavonų.

Indijonų teisybė.

Nekoksai indijonas, vadinamas „General Bruce“, placziai zinomas pietinėj Newadoj, ant Kalifornijos rubezių, nužudė savo merginą, bet jam užtai buvo gerai atmokėta. Jis pirmiaisiai tą merginą primuszė, o kad dar paskutinė atsigavino — iszvilko isz namo, įmetė į duobę ir gyvą žememis užbėrė.

Už tokį darbą mergaitės draugai pasiruozė jam atmonyti. Kelias sąvaites jį gaudė, vienok pasisekė suimti. Po sugavimui, užnėrę jam už kaklo virvę, kitą galą pririzso prie arkljo balno, pagalios viens užsėdo ant arkljo ir kiek galės, buvo po kalnus ir krumus jodinėjo tol, kolai indijonas neliko į szmotus suplėszytas. Suplėszyta ant galo sudegino.

Teisingas iszgrajinimas.

Miestelij New Kensington, Pa., ant lioterijos likosi iszleistas automobilis vertės 1000 dol. Automobilis papuolė po num. 3858, kurį vargingas vaikas turėjo nusipirkęs.

Matomai teisingai buvo grajita, nes retai atsitinka, kad tokiems duotų laimėti.

Grių gaisrai.

Valstijose Washington ir Oregon paskutinėse dienose baisiai girus degė. Ugnis labai daug blėdies atneszė. Dvi dienas baisiausi dumų debesiai aptemdino visą šalį, pradėdant nuo Britiszkos Kolumbijos net iki Kalifornijos rubezių. Ugnij prazuvo daugiau 100 ypatų. Blėdį apskaito iki pusantro miliono dolierų.

Sudegė 15 vagonų.

Arti Sechburg, Pa., tavorinis trukiuz užbėgo ant 3 vagonų, pilnų gazo ir gazolino. Šytrenkti vagonai susidauzė ir gazas užsidedė. Žmonės spejo dar pasitraukti, bet 15 vagonų, prikrautų įvairiais tavorais — sudegė.

Lokomotiva į hotelį šprudo.

Mieste Bay City, Mich., du tavorinių trukiuz susidauzė ir viena lokomotiva, uuszokus nuo reljų, su greitumu užvažiavo ant gatvės Midland ir vienam hoteliui sieną sudauzus, inėjo į

vidų. Bledies hoteliui 20 tukst. dol. padarė.

Auka straikeriams.

Lietuvizskas klibas, Naugatuck, Conn., kovojantiems su kapitalistais straikeriams iš savo kasos paaukavo 25 dolierius.

Jau nuplaukė 19 sąvaiczių, o straiko pabaigos vis dar nėra.

Zingėdus sžlubas.

New-Yorke sudžia Henry Bunday tur but dar pirmas pasaulej, kurs pats sau sžlubą davė. Jis paėmė už moterę nasžę A. Becker. Parsikvietęs moterį A. Becker ir pasistatęs prieš didelį veidrodį, teip pradėjo:

Ar tu Annie Becker imi tą žmogų (rodydams ant savęs) už vyrą?

Imu, atsakė nasžė, ant jo žiūrėdama.

Ar tu Henry Bunday, traukė toliau sudžia, žiūrėdams pats ant savęs per veidrodį, imi tą moterizskę sau už moterę?

Imu, atsakė pats sau.

Dėlto asz, Henry Bunday, kaip pakajaus sudžia, praneszu, kad Henry Bunday ir Annie Becker yra poruoti.

Po užbaigimui tos ceremonijos savo moterę pabucziavo.

Ko žmonės neiszmislinėja, tai tik navatni daigtai!

Isz kvietku likimo.

Dideliam vazone augo balta, graži roželė....

Kvietkininko ranka kas rytas ir vakarelis apie ją labai rupinosi. Vakaras į vakarą geroji ranka apdėdinejo minksztomis samanėlėms, rytais paliedinėjo su sziltu vandeniu, ir roželė augo, bujojo, nuolat budama sziltøj oro atmosferoj — ir szakutes vis augszciau kėlė ir kėlė.... Gerai jai buvo gyventi szioj pasaulėj. Nektartį per uzdarytą langelį matė apnuogintus ir apibertus sniegu daržus; matė nekurias kvietkeles susitraukusias nuo szalcio ir galvelės nulenkusias net prie pat žemės; matė įvairus medžius nuo lapų apnuogintus, su isztiestoms ir užstengusioms szakoms... Jai gaila jų buvo. Bet užtat pas ją visada buvo gražus ir linksmas pavasaris, nes kas rytas priešz ją szviesi saulelė tekėdavo, savo spinduliais jai akis atidarydavo, ir nuprausdavo nuo nakties miego. O buvo jai labai gerai ir link-

smą. Kad roželė parodė ant savęs pirmas bumbuořelės, isz kurių neužlgo turėjo prasiskeleisti lapai ir kvepantieji ziedeliai, kvietkininkas dusyk tiek rūpesties pridėjo — dangstydamas bumbuořelės su vata, idant kartais szaltis jų neužgautų.

Už poros sanvaiczių iszbujojo, subrinko ir pražydėjo. Buvo keturi roželių ziedai. Tie ziedai iszrodė lyg taures, apibarstytos perlų pelenais, ir kvapas nuo jų sijojosi po visą kambarį. Bet nemielaszirdinga kvietkininko ranka isz visų pusių roželes apvartė ir visas keturias tuojaus nugnybo.

Keturios puikios roželės gulėjo priešz kvietkininką ant stalo, — tai buvo jo vaisius ir kelių sanvaiczių rūpestis. Suvyniojės kiekvieną roželę į minksztą popierą, nuneszė į kvietkų krautuvę. Krautuvės savininkas paėmęs anas pavartė ir su nuszisypsojimu tarė:

— Labai dailios, jos czia ilgai negulės, dabar tik koncertai, puotos, szokiai....

Su rūpestingumu sudėjo visas keturias krautuvės lange, aplinkui apstatęs paparczio lapeliais ir kitokioms kvietkoms, paliko.

Vargingos roželės drebejo nuo szalcio; ledinis vėjas per lango plyszius asztru savo užgavimu žeidė jų jaunus ziedelius, o isz virszaus dar szvietė kokia nemaloni ir nerami szviesa; verkė roželės, apsilėdamos nuo szalcio užstengusioms aszarelėms, verkė ant lango ir nelaimingo savo likimo. — Krautuvės durys umai atsidarė ir į krautuvę įžengė jaunas vyras. Inėjęs parodė ant gulinczios lange roželės, savininkui padavęs sidabrinį piningą ir pasiėmęs roželę, iszėjo. Tasai prekęjas suėmęs savo milžiniszka ranka vargingą roželę suspaudė ir brutaliszškai su spilka pervėrė. Atskirta nuo savo sesuczių, o dar sopolingai suzeista, varginga roželė atsidurė į rankas jaunos panelės.

— O kokia stebuklinga kvietka! — tai isztarus prisisegė prie savo krutinės.

Asztrus ir didis szaltis ją perdem pervėrė; jautė kaip jos spēkos nyksta, suglaudė lapelius į kruvą ir užsimerkė. Bet szaltis dasigavo ir į vidų, kentėjo sunkiai ir tuojaus visas kvapas isznyko. Užsibaigė varginga roželė.

Tą patį vakarą antra roželė papuolė į tarpą kitų kvietkų, visai jai nepazinįstamų, bet gardžiai kvepenczių. Tas isas surisztas į kruvą kvietkas laikė

rankoje nekoksai plikas senis, su suraukta kakta, matomai nuo perdaug linksmo gyvenimo.

Tas senis teatre buvo. Isz priezasties visuomenės daugybės buvo gana karszta, kad ne vienam veidais prakaitas czuožė.... Muzykė drožė, bet rankų plojimai ir entuziazmai muzykę prapuldydavo. Senis sujudo; prispaudė kvietkas prie savo krutinės.... pasikėlė.... metė kvietkas ant scenos.... nukrito prie kojų merginos.

Kloniojosi jam labai ilgai, saldžiai juokėsi, vis žiuredama į sėdintį.... Bet vos uždanga užsileido, pradėjo draskyti kvietkas ir su nekantrybe ko nors įszekojo.... Atrado mažą popieros lapelį su smulkiu paraszu: „Mano Tu brangiausia....“ Kvietkas metė į koridoriaus kampą. Vargingi kvietkeliai, tarp kurių ir roželė, likosi numesti į kampą ir tų dulķėse turėjo džiuti. Dingo jų grožybė ir kvapas, lapeliai svito, nukrito, ir gyvenimas prapuolė.

Treczia puikiausia už visas roželės papuolė į rankas jaunos ypatos ir savo gardum kvapu pasveikino. Ta ypata su dziaugsmu ją priėmė ir prisegė prie savo plaukų. Gerai ir linksma tuom tarpu roželei buvo, tarp geltonų kaselių grožėtis. Ji tų nors truputį atszilo, ką pirmiau prakentėjo ant krautuvės lango. Bet ta jauna ypata netrukus nusidavė ant baliaus. Tenai, baliaus salėj, roželei jau nepatiko. Tankiai karszti atsiduksezimaj ją aputė, tai vel dalytezjėms pirsztų ją prispaudė. Alpo rožele, iapeliai vyto, ir laike paszelusios mazurkos krito ant grindų, kur po szokėjų kojom likosi sunaikinta.

Krautuvės lange likosi dar viena, ketvirta roželė. Ji buvo nuliuodus, bet ne vienas praecinantis dar į ją žiūrėjo. Tulas vaikinias pažiurejės, užėjo į krautuvę. Jo veidas žerėjo jaunystės gražum ir sveikata, usis tik dar pradėjusius augti, su užganėdinimu sukinejo. Paklaustė sulgy prekės.... pakreipęs su galva, iszszitraukė krepeszukią ir du sidabrinuku padėjo ant stalo. Neilgai trukus ta paskutinė roželė atsidurė pas jauną gražią mergaitę. Mergaitė su rožele dziaugėsi ir ją bucziaavo.

— Tu, gražiausiasis kvietkeli, nuo mano Stasio — tai pasakius isodino į pripiltą vandenio stiklą.

Ilgai, labai ilgai roželė ilszėjosi ir jai tų ramu buvo. O kad ant galų galo suvyto, jos palaikas szauna mergaitė su-

suko į šilkinį skarulėlį. — atmintis mylimiausio pasaulej!

Nelaimingas buna kvietikų likimas... teip kaip likimas nekurių žmonių jausmų. Gražiausi ir linksmiausi szirdžių troszkimai tankiausiai palieką visizskai be jokios naudos ir dykai prapuola. Kartais toki troszkimai lieka pamesti kur į dulkes arba nemielaszirdingai sumindzioti, nes karsztas troszkimas ir viltį pergali.

Atsitinka, kad ir gyvos roželės (Lietuvos dukrės) nekaltybėje prasizenkusios, iszniekintos... niekingais jausmų prisirizsimais ir karsztiais, — žuva rankose svetimtauczių, ir purvyne lieka sumindziotos. Laiminga ta kvietikelė, kuri savo gyvastį baigia sziltoj ir meilingoj globoj dėkingo szirdies atminimo.

Metai bėga ir vis dar skubinasi, nepaisidami visai, kaip tos kvietkelės gyvena? B.

Aprikoniszkas sudas.

Karalius Macedonijos, Aleksandras, kartą atsilankė vienoj aprikoniszkaj provincijoje, kuri buvo garsinga savo dideliais, turtais. Tos provincijos gyventojai ant sutikimo karaliaus isznieszė kelis pilnus bliudus obuolių ir kitokių vaisių, tarydami: „Ar jus valgot savo kraszte tokius vaisius?“ Aleksandras atsako: „Asz pribuvau į jusų krasztą ne vaisių jusų valgyti, anei jusų turtais dziaugtis, bet atkeliavau, idant nuo jusų gražų apsejimą pasimokinti.“ Tada jis likosi nuvestas ant miesto turgavietės, kame tos szalies karalius žmones sudijo ir teisybes apreiszkinejo.

Kad karalius sėdėjo ant savo sosto, priėjo prie jo tulas miesto gyventojas ir tarė: „Szviesiausias karaliau, asz nuo to žmogaus pirkau maisą pelų ir jame atradau daug aukso. Pelai — mano, bet auksas ne; ir sztai tasai vyras, nuo kurio pelus pirkau, nuo aukso atsisako ir atgal nenori priimti. Paliepk jam, karaliau, idant jis savo auksą pasiimtu, nes jis yra jo locnastis!“

O jo prieszininkas, teipgi to paties miesto gyventojas, atsakė: „Bijausi, kad neužlaikytumet ko nors neteisingo; o asz neprivalau bijotis nuo tavęs priimti? Parduaviu tau maisą su visoms jo gerybėmis, kas tik jame galejo jau atsirasti; laikykis, kas yra tavo. Nutark, karaliau, kad jis teip padarytu!“

Karalius pirmutinio paklausė, ar kartais jis neturi vaiku, ant ko gavo atsakymą, juog turis sunų. Pas antrą teipgi užklause, antras turėjo dukterį. „Tai labai gerai,“ tarė karalius, „esate abudu žmonem teisingais; supazinkit savo vaikus ir suzenikit, ir tą atrastą auksą jiems kaipo kraite dovanokite. Toksai — mano nusprendimas.“

Aleksandras iszgirdęs tokį karaliaus dekretą, labai stebėjosi. „Ar ne teisingai nusprendziau,“ klausia karalius Aleksandro, kad teip labai nusistebėjęi?“ „Dėlko ne,“ atsako Aleksandras, „bet musų kraszte kitaip tokius žmones sudytu.“ „O kaip-gi kitaip?“ „Abu vedantieji ginczas,“ atsako Aleksandras, „prapuldytu savo galvas, o auksą karalius su pasiimtu.“

Ant tų žodžių karalius net visas sudjudo, atsiduksejti ir tarė: „Ar szvieczia dar tę ant jusų saulė? O dangai ar leidžia lietuai ant jų žemės kristi?“ Aleksandras atsako: „Teip“. — „Na, jeigu teip,“ dadurė karalius, „tai tas vienatiniai apsirieszkia tik su pasigailėjimu įvairių zvėrelių, kurios jusų kraszte gyvena, nes tokių žmonių saulė neprivalo szviesti ir lietus ant jų žemės kristi.“

Kiek zydų pasaulej atsiranda.

Pagal paskutinių apskaitimų Europoj zydų atsiranda 8,937,061. Isz kurio skaitliaus: Maskolijoje — 3,763,148; Lenkijoje ir Lietuvoj — 1,316,576; ant Kaukazo — 58,471; Austrijoj 1,142,000; Vengrijoj — 815,378; Vokietijoj — 587,884; Rumunijoj — 269,000; Anglijoj — 160,000 (?); Holandijoj — 87,274; Turkijoj (europiszkaj)— 75,295; Prancuzijoj — 49,439; Italijoj — 38,000; Bulgarijoj — 14,342; Szveicarijoj — 8,069; Rytinej Rumelėjoj — 6,982; Bosnej — 5,805; Grecijoj — 5,792; Danijoj — 4,080; Serbijoj — 4,000; Szvecijoj ir Norvegijoj — 3,616; Belgijoj — 3,000; Iszpanijoj ir Portugalijoj — 2,500; Luksemburge — 1,004. Pagalios Azijoj — 324,677; Aprikoj — 353,944; Amerikoj — 1,550,000, isz kurių 1,000,000 Suvienytose Valstijose atsiranda; Australijoj 15,000. Tokiu budu visoj pasaulej zydų atsiranda — 11,216,682.

Pajieszkojimai.

Asz Juozas Sakalaukas pajieszkau savo brolio Vinco Sakalauko, kuris 13 metų Amerikoj gyvena.

Jis paeina isz Suvalkų gubernijos, Kodaryszkių gmino, Kreivenų kaimo, Liubavo parapijos. Jis pats, ar kas kits teikis duoti žinią ant antraszo: 41

Jos Sakalaukas
843 Bank str. Waterbury, Conn.

Asz Jonas Janukunas pajieszkau savo pusseserį, Pranciszkos ir Konstancijos Gurglunaiczių, paeinanczių isz Skamarkų kaimo, Vabalninkų parapijos. Teikis jos pacios ar kas kits duoti žinią ant antraszo: 39

J. Janukunas
11 Sommer Str. Waterbury, Conn.

Puikiausias lietuviszkas

HOTELIS Prano Damukaiczio

212 W. Camden str. Baltimore, Md.
(szale Camden dypo, po deszine ranka.)

Yra puikiausia vieta del svetelių ir labai paranki del tų, kurie atkeliaus į Baltimore. Apart visokios arielkos ir alaus, turi didelį sklodą pargabentų isz Europos įvairių vynu, cigary, teipogi užlaiko visokius valgius ir pakeleiviai visada gali gauti ne tik gerą nakvinę, bet ir prieteliszką rodą. Kas atsilankis nors kartą, pas kitus nekuomet neis.

SERGANTIEMIS

Garantuojame pilna isgydyma.

Pasekmingsiausiai gydau visokias pasleties ir pavirzines ligas, kaip antai ligas szirdies, plauzciu, inkstu, pilvo, galvos skaudėjimas, alpimas atminti, dyvaszkes nusilpima, lytiszkas silpnos, sutinimas, azdizma, vėzius, lytiszkas pas moters, kraujavimai, ir tt. nervu ligas, podagra, reumatizmas duosimma, neralyziu ir tt. Prazalima gumbas, gydau gimdytoji ligas, visokias sutinimas etc. Nervicizna ligas, gydau su pagalba gortausiu elektriska prietaisu.

Lytiszku daltu ligas
Izgydau per kelieta dienas, kranoj usnuojimasa, odos ligas, senens begimas, zialdas gerklėj ir burnoj, rosyk akys ir ausyse, netekima vyriukimo, lyzizis omalpojimas ir tt. Gydau komposkandinciniasiai suvarantuju pilna isgydyma. Chroniszkos ligos yra mano specialiszkarna. Gyvaldelio neravetas. Naudogaus iszgerzaminimas ligonio ir jo izgydymas — tai yra mano priderytas.

DR. LANDES

Septitilinis specialistas.

134 E. 24-ta ul., kampas Lexington ave., NEW YORK.

Valandosa: nuo 9 ryto iki 8 vakaru. Nedolima nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Negalinti naibiszkai atsilankyti, gail parasyti naibiszkai; butinai reikalaujame paciuosiu laiszkiojima.

Szreku visokiose kalbose. Turu praktika Lebanon Bellevue Post Graduate University Hospital, Direktoriaus Medicinisko Instituto.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —
223 Roebling str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikrasztis

„ZVAIGZDE“

Izleina kas **CZETVERGAS.**

Kasztuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Ancietas Baltiejus, Dašturtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 480 WILLIAMSBURG.

Isz Lietuvos.

Skakiai, Naumiescio parapijos. Per-eitoj vasaroj atvaziavo czionai isz Pilviskijų žydas ir apsigarsino tarp savo pažinstamų, kad jis turis neteisingų auk-sinių pinigų ir savo biczuoliams tuojaus izsmaine 100 už 35 rublius. Žydai ap-turėję tokius pinigus, pradėjo mainikaut, norėdami persitikrint ar seksis; zinoma nieks nepazino. Žydai su tais pinigais nusiduoda į kasą, bet ir tų jiems maino. Isz tokioj geszefto labai jie visi nudziugo ir susitarę jų keli vaziuoja pas minėta mainininką, idant tasai jiems nors ke-lioliaką szimtų izsmainytų. Mainininkas nudziugo iszsyk, kad tie pareikalavo mainyti net 15 szimtų rublių, nes pagal sutarties už 15 szimtų turėjo apturėti 4 tukstanczius auk-sinių. Todėl mainininkas sako, vaziuokim sykiu į Kauną, asz tų turiu savo prieteliu, kurs jų daugiau tur negu asz. Sutarė ir nuvaziavo. Po pribuvimui į vieta, mainininko prieteli-us liepė atskaityt 15 szimtų ir padėt ant stalo, o jis pats buk rakinęs skrinute nuo auk-sinių, tik tuom tarpu sprust pora žemskijų, žydai pamatė — atizadėjo ir 15 szimtų ir iszsineszė laukan. Maini-ninkas su savo prieteliu ir kitais pasi-ėmė 15 szimtų ir dingo. Mat kvailiems kaip sekasi.

Apgautiejei žydai pasakoja, kad ta-

sai žydas, kuris juos teip prigavo, yra apvazinėjęs jau visą Maskoliją su pana-sziais geszeftais ir visur jam konopui-kausiai sekėsi. Sako, buvęs ir Pil-viszkuiuose, bet nezine isz tų kur jis dingo.

Tasai atsitikimas dabar aizskiaia mums parodo, kaip yra smagu ir gerai varinėti visokius geszeftus su policijos pagelba. Vogime paveizdan arkliu, jeigu zemsargiai nebutų vagiliams pa-gelboj, tai kad kartais ir pavogtų kam, vienok greit galėtų rasti arklius, arba vagilių susekti. Policija vietoj pasilikti pagelba žmonėms, juos dar labiau skriaudzia, patis budami vagiais. Tas Lietuvoj ne pirmiena ir ne naujiena.

Barszkutis.

Pennsylvanijos straikiai.

Mahanoy City. Teip vadi-namas North Mahanoy brėkerys iz-leido kelioliaką karų anglies. Tai esanti pirmutinė anglis iszkasta dėl pardavimo szioj apygardoj. Straikieriai nuo po-ros dienų saugojo brėkerį. 19 d. Rug-szėjo ko neparėjo iki sumizimo. Gene-rolas Gobbin, dasigirdęs, atsiuntė 8 re-gimentą kareivijų, straikieriai izspaleng vo iszsiskirstė.

Wilkes Barre. Aplink Malt-by, Edwardsville, Plymouth ir South Wilkes Barrius straikieriai nelabai ramiai pradėjo uzsilaikyti. „Szerifas“ praneszė, kad jeigu sumizimai atsika-rtos, jis bus priverstas parszaukti ka-reivius.

Hazleton lenkiszkoj bažny-czioj buvo straikieriaus szliubas. Mainieriai dasizinojo ir suėję į bažnyczia, po szliubo, pradėjo skabsą bausztyt. Klupdė jį ir siekdino, kad n'ėis į darbą. Policija dazinojus atvaziavo skabsą gel-bėt. In-odino į vezimą. Straikieriai vezimą stabdė. Jau porą kartų virszininkas deputatų buvo davęs prisakymą szauti, bet susilaukė. Jei but szove, butų buvęs didis kraujo praliejimas.

Plymouth e publizskoje mokslainėje ant Vine ulyczios 19 d. Rugs. sustraikavo vaikai dėlto, kad skabsų vaikai ejo su jais mokytis ir dėl to, kad vienas isz mokytojų brolis skabsavo.

Gilbertone, 18 d. Rugs. Po namais fireboss'o Partiff buvo padėtas dinamitas. Paties Partiff'o nebuvo namie, skabsavo. Pati su vaikais gulejo.

Dinamitas nuneszė porczius, moteriszkę ir vaikus baisiai iszgazdino. Tie ir da-bar dar serga.

Mainieriai pradeda laikytis naujos taktikos. Apie Wilkes Barrius ir apie Shenandoah'į iszrenka isz „lokalių“ po keletą arba po kelioliaką vyrų ir siun-czia daboti tas kasyklas, kurias kompanijos atidarė arba žada atidaryti. Sar-gai stovi ant kiekvieno kelio ir ant kiekvieno tako. Retai kurs skabsas gali praslysti. Pagavę skabsą toki iszrinkti unijos sargai nemusza, tik gerumu at-kalbinauja nuo darbo. Nekuriuos, jei reikia, ir pagazdina.

Kompanijos giriasi, kad daugumas darbininkų grįzta į darbą, ypatingai apie Scranton'ą. Paskutiniame laike ir apie Wilkes Barre pradėjo atidarinėti brė-kerius ir „vaszeres“. Apie Tamaqua kompanijos laimėję daugelį naujų dar-bininkų. Per nedelią visos kompanijos kartu iszima į 40,000 tonų anglių. Te-gul butų ir teip, tas vienok mažai ką giliuoja. Rytiniuose valszcziuose daug-eliuje vietų publizskas mokslaines miestas turėjo uzdaryti, ypatingai pamarej, kur oras drėgnas, reikia kurti peczius, o anglių pirkti negalima. — Nevien mokslaines, stoką anglių visi atjauzia.

Episkopalų vyskupas S. Fallows isz Chicago vazinėja po angliakasyklas ir tyria mainierijų padėjimą. Sako, jis esąs pasiųstas komitetų isz Chicagos, kad jei galima, taikyt mainierius su kompanijoms. Chicagoj už toną kietųjų anglių reikia mokėt 20 dol.

Apie susitaikymą kompanijų su mai-nieriais eina visokios paskalos. Viena dieną laikraszcziiai pagarsina tokias pa-skalas, kita dieną atszaukia. Tarp pas-kalų viena buvo tokia: kompanijos praszė gubernatoriaus Stone, kad tas duotų unijai kita propozicija. Kokią nepasako. Prezidentas Mitchell uzklau-stas 19 d. szio mėn. pasakė, kad apie susitaikymą neturėjo jokios žinios nė nuo kompanijų, nė nuo gubernatoriaus.

Operatoriai reikalaujami

nuo tuojaus prie moteriszkų rubų, geras užmokestis ir patenkantis darbas.

The Grand Skirts Manufacturing Co.

40 Grand str. Brooklyn, N. Y.

Szv. Tevo vasara.

Sziame mete sv. Tėvas tik dusyk aplankė Vatikano gražius daržus. Priesz tai jis tē buvo kasdieniniu svečiu, tē pirmindinejo įvairius urodininkus, visada ir pietus valgė vasariniam savo namelij, kurs įtaisytas pacziam vidui darzo prie pats Leono IV bokszto. Sziądien vasarinis namelis jau visai retai mato savo garbų svečių, nes gydytojas Lapponi perdaug rupinas sulyg jo sveikatos ir labai retai pavelyja kur iszeiti.

Visoj pasaulej nesiranda tokių gražių kvietkų, kaip kad sv. Tevo darže. Senis Sor Cesare, daržininkas, popiežiaus labai mylimas, jautriai prižiūrėja viso darzo ir kvietkų. Niekam kvietkų nepavelyja skinti. Jisai pats nekartą prisikina kvietkų, kad atsilanko sv. Tėvas, ir jam paduoda. Sv. Tėvas kvietkas labai meilei priima ir dar seniui padėkavoja, o kartais su juom ir pasikalba.

Nors szj metų tik porą kartų daržą lankė, vienok jo sveikata yra gana jam atsakanti.

Kasdienį apie 6:30 isz ryto jau sv. Tėvas ant kojų. Atlaikęs privatiszkoj savo koplyczioj sv. miszias, valgo visai mažus pusryczius, o potam priima pas save kardinolą Rampollį, kuris apsašo įvairias žinias ir atsitikimus praėjusios dienos. Po paszneka su kardinolu, aplaiko įvairias isz laikraszčių iszskarpas, isz žymesnių artikulų, kurie pasirodo italizkuose dienraszčiuose.

Vienutinį cielą laikraszčių „Osservatore Romano“ popiezius gauna ir tai dar apie 7 val. vakare.

Pirm pietų sv. Tėvas kuone visada audijencijoms esti užimtas.

Laikė pietų prie sv. Tėvo esti tik viens riekininkas, Sterbini, ne kaipo tarnas, bet greicziau kaipo tikras prietelis.

Po pietų truputį atsilsio, o paskui nusiduoda į daržą pasivaikszciotų. Vienok jeigu vaikszechiojimas yra negalimu, tai kapelionas, monsignor Angelli, skaito senoviszkas istorijas, tankiausiai Virgijilium. Atsitinka ir teip, kad viens užsidaro ir meldžiasi, arba ką nors raszo. Prie tokio kasdieninio budėjimo nekartą nuilsęs atsisėda ir užmiega.

Tokuose atsitikimuose jo kamerdinierius, negirdėdamas jokio judėjimo, neszauktas eina žiureti, ar kartais kas neatsitiko.

Garsus atsakymas, kokį nepersenei

sv. Tėvas kelioms zokonykėms davė, kurios velyjo jam szimto metų sulaukti.

— Szimtas metų? — atsakė sv.

Tėvas. — Dėlko Dievo valiai užsimanėt rubežių padaryti?

Ir isztikro, kas gali apzengkint sv. Tėvo amžiaus rubežių, apie ką jau 1878 metuose, vos apėmė sostą, buvo garsinta, kad tokio amžiaus neszulauks, tuom tarpu prie popiežiaus Leono XIII 143 kardinolai mirė.

Katalikiszka knygu krautuve.

Daugelis gal jau pamislyjo, kad nuo meto rengiama katalikiszka knygu krautuve vien projektu pasibaige, bet teip noryra; reikėjo viską gerai atlikti, idant paskui darba galima butų priderancizai vesti. Draugystė jau sutverta ir inkorporuota po vardu „The Lithuanian Catholic Press Association“ (Lietuviszka Katalikiszka Spaudos Draugystė), su kapitalu \$6,000. Kasierius yra sudejęs atsakancizai kaucizija.

Kas nori szerus imti, tegul atsiszaukia ant sekanczio adreso:

The Lithuanian Catholic Press Association
Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

Szeras kasztuoja \$10.

Szis - tas.

Tulas ukininkas beveik kiekvieną dieną žydyszkoj karczemoj pasilakdavo ir pinigus berdavo. Bet kartą, koku būdu tai atsitiko, jo draugas ėmė jį ir prikalbino prisiraszyti prie blaivybės draugystės. Po prisiraszymui jau daugiau nebegėrė. Karczemninkas, žydas, ilgą laiką nematydamas savo sebraus, kurs jam uždėkų pinigų krovė, susimislo vėl jį pratraukti prie to biauraus palinkimo — girtuoklystės. Su tokiu mieriu pasiėmė su savim bonką degtinės ir nuėjo pas ukininka. Ilgai žydas jam prikalbinėjo, juog tas nėra nuodėme. Kiekvienas žmogus turi savo protą, kunigai niekus skelbia drauzdanti girtuokliavimą ir kitokius tam panaszus iszvadziojimus, kad ant galo ukininkas neapsikentęs, paėmė nuo žydo bonką ir nusivadino jį į atsikrą kamaraite.

„Uzgerk į mane,“ tarė ukininkas, ką žydas tuojaus ir iszpildė. „O dabar,“ sako, „imk truputį užsikąsk!“ ir padavė žydui gerą desroz galą.

„Ai vai!“ suszuko žydas, „tas yra tref, valgyt mums ne valia.“

„Matai,“ tarė jam ukininkas, „kiekvienas turi protą ir žino ką daro; tu neprivalai klausyti savo rabinų, ką jie tau tokius niekus pleuszka!“

Už valandėlės žydas su savo bonka jau už durių stovėjo. Tokiu būdu ukininkas savo prizadą iszpildė.

Vasaros laikė, kad musų kraszte lija ir szalta, tai Kinuose utad neperkenciziami karszcziai, kad žmonės lyg musės visur krinta. Isz priestazties tokių karszczijų tankiai atsiranda įvairios ligos ir badas. Nepersenei, pereitoj vasaroj, gubernatorius provincijos Taiyuan Jung prisakė iszkelti didelę puotą „Smakui“, kuris valdo penkiaus azeraius ir keturioms marioms, idant tasai duotų vandenio lietuvi. Bet ta puota nepagelbėjo, lietaus vis nebuvo. Tada supykęs gubernatorius liepė isz popieros padirbti didelę baidyklą, kurs perstatytų karszczio „smaką“, iszneszti isz miesto ir nuzudyti. Prie daugybės susirinkusių iszneszė tą baidyklą ant tam paskirto darzo ir sukapojo į szmotelius. Susirinkusiejei dziaugėsi, kad galėjo teisingai jam atmonyti.

Manazerijoj (tvėrinyczioj) Australijoj, kelios sąvaitės atgal, liutenė su tigrų susiedė. Liutenė buvo pripratus visuomet su tigrų bovitis, bet gal per nelaimę tigrui smarkiau įgnybo. Tas tigrui turbūt nepatiko, nes metėsi ant liutenės, parsigriovė ant grindų ir pradėjo koczėti. Visoj manazerijoj klickimas, zverijų sumiszimas pasidare. Dažiuetojai nežinojo ką pradėti. Nekuuriems atėjo į galvą vandeniu lieti, bet tas budas pasiliko už nieką. Tigras nelaido isz lopų aukos, nors liutenė jau buvo puygė, tik tuomet atsitraukė, kad paskutinė į szmotus tapo sudraskyta. Visi matė tigrų tvirtumą ir įnirszimą. Levienės viduriai buvo iszleisti ir nekurie kaulai sumalti. Tigras gavo teipgi gerai, nuo tokių skaudulių jautis kristų, bet jis ant to rodos nė nepaisė ir turbūt dar prie gyvasties užsiliks.

Italijoj, arti miestelio Canitella, Kalabrijos jurių krasztuose, vandenį ataraszas antras laivas, gal prancuziszkom. Visi mena, kad tasai laivas laikė Szrombolinės (1676 met.) karės nuskendęs. Tokiu būdu do amžiu po vandeniu iszbuvė.

PRASIKALTELIS.

(Pabaiga.)

Bet po valandėlei atsikrankšte ir tarė:

— „Tak točno!“

Ištaręs „teip yra“, pasisuko truputį į šalį ir pamatė netolį jo sėdintį Joną, su kuriuom kitados draugavo ir per kurį susipažino su savo lietuviška tauta. Gėda jam pasidarė, kad akvyzaidoj Jono norėjo atsizadėti savo tautos, todėl pakėlė galvą ir sudžiai pasakė:

— Paskutynis mano ant jus klausymo atsakymas ne-teisingas!

Sudžia išgirdęs tuos žodžius, prisitraukė prie savo drau-go ir suniurnėjo:

— Turbut tasai žmogus su nepilnu protu... kaip tam-stai rodoš! Pasizirėk į jį...

Ant tolimesnių klausymų Petrovič jau aiškiai viską pa-sakojo ir nieko neslėpė; bet prie klausymo, ar nebuvo gėręs, kad mušė Stepanovą, atsakė tvirtai, kad tuomet jis visiškai blāvius buvo. Dykai sudžia jam aiškino, kad jeigu, sako, būvai girtas, daug mažesnė bausmė butu, bet Petrovič užsi-ginė, nė ir nė!

Po valandėlei sudžiai pridurė:

— Visiškai blāvius buvau; jam kailį išpėriau, kad jis ant to užsitarnavo; žinokit ir tai, kad aš jį pirmiausiai perser-gėjau: „Uždaryk snukį, o ne, aš tau uždarysiu!“ Tuos zo-džius visi girdėjo.

Petrovič likosi nubaustu 6 mėnesiais kalėjimo. Sudžių nusprendimą priėmė su nusizeminimu ir tuojaus likosi uždary-tas ant 6 mėnesių. Ta bausmė daug blogo jam atgabeno, vi-sur buvo apsišaukęs ir sveikata sunaikino. Labiausiai nera-mybė jį graužė. Jo patinstami, kurie tankiai jį lankydavo, labai divjosi iš jo staigos ir netikėtos permainos. Visucmet jį ramino: „Ot, nesimk teip jausingai to visko į galvą... Toks atsitikimas kiekvieną gali sutikti... Galva nuo liemens tą nenukris, 6 mėnesiai, kaip bematai nuplauks!“

Jis klausė jų ramininio, kartais dar ir dekaavojo, bet su savo vargu, kokį turėjo širdį, nė vienam nepasiskundė. Džiaugėsi ir buvo dėkingas labiausiai Jonui, kuris jį atlanky-davo. Nės tik tas viens vaikinās zinojo jo giliās paslaptis ir vargą. Kiekviena praslinkusia diena jam širdį perverdavo. Jis atsimindavo apie papildytą savo piktą darbą, nė tą, ką su-kulė Stepanovą, bet blogą darbą viso savo amžiaus. Tasai jo darbas, atsizadėjimas tautos, tikėjimo pamiršimas, jo akyse ir širdyje nuolat stovėjo ir be paliovos sąžinę edė.

Kad ant galo Petrovič, po atbuvimui savo bausmės, par-gyzo atgal į dirbtuvę, gavo trumpą atsakymą, juog jo vietoj jau kitas dirba.

Žinia apie nelaimingą Petrovič likimą apėkė visus lie-tuvius ir ant visų didį įspūdį padarė. Visi zinojo, kad jis pa-siliko nelaimingu iš priezasties savo tautos apgynimo, nors pats buvo jau išsitautejės. Todėl pradėjo iš visų pusų plauk-ti aukos dėlei jo užliakymo. Kiti nusidavė į dirbtuvias, jieš-koti jam darbą, bet Petrovič po kelių dienų susirinkusiems Lietuviams tarė:

— Dieve jums užmokėk už jųjų gerus ir širdingus ve-lyjimus. Jau aš kitoniską budą sumislinau. Esmi senas... jau nelabai noriu dirbti... jau man Ryga dakarto... duokit ve-lik jau man atsilseti...

O Jonui tą pačią-gi dieną teip kalbėjo:

— Tau, Jonai, viską pasakysiu, apie ką aš mislynu... Nuo tos valandės, kad apie Klevus man priminci, toks

ilgimas manė apėmė, kad tų mislių jokiū budu negalėjau atsi-kratyti. Man pačiam dabar navatna, kaip aš tą kaimelį galė-jau pamiršti?... Tai-gi dabar nors ant senatvės aš jį pamaty-siu... Žmogus paikas... sunaikinau sveikatą, pscenau; visą amžį tarp svetimųjų praleidžiau... Sunkus padėjimas. Kas buvo, tas jau nepargrįši! Bet-gi dar nors numirti tarp sąvųjų man vis yra valia!... Čia manės nieks neužlajko, nors tegul kaulus savo sudėsiu ant kapinių, kur mano tėveliai ilisi...

Kaip kalbėjo, teip ir padarė. Kokius daiktus turėjo, vi-ką išpardavė ir vieną ankštų ryšą, atlankęs paskutinį kartą savo Gretos kapą, sėdo į trukį ir nupyškėjo stačiai į Kauną, o iš Kauno į Suvalkų rėdybą.

Kad trukis paskutinį kartą prie vakzalo sušvilpė, Petro-vič iškorė rygą savo pražilusią galvą per langą ir dar nors karta apžvelgė Rygą. Tasai kartas buvo jau paskutiniū. Tiek metų tame mieste išgyvenęs — turėjo dabar apiešti. Graudu jam pasidarė ir butų jau ašarojės, bet Klevai jį suramino, ir tik pasilikusiam Jonui, kurs jį palydėjo, tarė:

— Lik sveikas, jaunas ir brangus mano drauge! Lik sveikas! „Liubi svojo otečestvo! But' Litovcem! Ibo i ja už litovec!“ Tę, nepertoli mano tėvynė ir senas klebonas! — pa-rodė su pirštu į keliaujančią šalį ir atsitolino...

ARKLIO VUODEGA.

(Monologas.)

(Pabaiga.)

Akamonas, visi žmonės ir dar tarnaitės pradėjo juoktis ir ėmė ponui pasakoti apie visą mano atsitikimą. Buvo visai nė juokas, man greičiau verkti norėjosi. Ponas viską išklausęs, tarė:

— Tai sakai, kad tasai bernas tavo žilui vuodegą nu-plešė?

— Teip, ponuli... Tas, tas razbaininkas!

— Ar žinai, kokią aš tau duosiu rodą? Štai šę ganosi berno metelis... Sugauk jį ir nupiauk jam vuodegą. Tuojaus aš tau tyrkles duosiu. Tada pasikvitavosit.

Nuo tokios trefnos kalbos man pikta pasidarė. Ikinčiau mano žilį į vežimą, pasakiau „vio“, „no, no“ ir nuvažiavau. Kelyj aš mislijau teip: „Palauk tu nekadedėjau! tu kamas, ma-no arkliai bajoriškos žolės pasigailejai, tai dabar mano žilis tegul tavo rugių paragaus.“ Rugiai baigė nokti ir buvo la-bai puikus. Mislijat mano žilis nuo jų atsisakė, — jam tik paduok. Jis dar daug, labai daug norėjo ėsti.

Už pat dvoro daržo augo rugiai, kuriuos tas šelmis buvo pasisejės (kad jam kasket putų). Aš nenoroms įvažiavau į tuos rugius ir mano arklis teip-gi nenoroms pradėjo juos rauti. Aš išlipau iš vežimo ir pažiūrėjau į jo vuodegą, kurios jau visiškai nebuvo. Man vel užsiorėjo verkti ir gal jau bu-čiau pradėjęs, kad štai klausau: „am! am!“ ir tuom tarpu kokis tai bausis žveris nustverė nuo mano balakono skrando. Kas buvo per žveris, nežinojau, bet potam dasigirdau, kad tai berno šuo buvo, to kurs man vuodegą nunešė. (kad jį į kapus nuneštų). Aš to žveries suvis nesiklausiau, kas jis do vienas butų, tik norėjau kaip galima greičiau nuo jo ištrukti. Šokau į šalį vieną kartą ir antrą, ant galo išsisukau, bet jo dantys palikdamas dėl atminties visą skrandą (kad jis tos dienos neatmintų). Kritau į vežimą, žilui per nugarą ir nuvažiavau. Kad buvau atsitraukęs nė trumpą kelio galą, atsisu-kau pažiūrėti, kas už manęs matyti... O-gi lauke, kur augo rugiai, stovėjo bernas ir ant manęs kumščiom mosavo. Raz-baininkas... pamislįjau, jis nuštraukė mano arkliai galą vu-

degos, o jo šuo visą skrandį (kad jie abu tuom nesidžiaugtų). Geras sako, kad koks gaspadorius, toks ir šuo, arba koks ponas, toks jo ir tavoras.

Tą dieną nė į vieną durvą man nesinorėjo vaziuoti, ir surgrįžau namon, nes mislinau, kad aš reikalasiu mirtį iš baimės, iš galesčio ir iš vuodegos praradimo.

Meškučiuose aš ilgą laiką nepasirodžiau, daugiau kaip mėnesį, nes man viens, teip-gi išdykelis pranešė, kad tas bernas (oi tas bernas...) nori man dantis skaityti. Aš visai nereikalavau tokių skaitymų! Aš jau žinau jų skaitymus... bučiau daugiau bėdos turėjęs, negut su savo beskrandžiu balakonu. Aš tik surinkau ištikimus liudytojus ir valščiaus sudui tą neprietelį apskundžiau. Turėjo būti prova už vagystę, už prisavinimą mano vuodegas ir dar kitokius daiktus, kurių visai jis nebuvo padaręs. Bet koliai atėjo provos diena, mano arkliai nauja vuodega ataugo.

B.

JAMIOLAS.

PAVEIKSLĖLIS.

Paralė H. Slenklevič, vertė S.

Miestelyje Lupkailiuose, po laidotuvių Kalikstienės buvo mišparai, o po mišparų pasiliko dar keliolika bobyų bažnyčioje, atgiedoti likusias giesmes. Buvo ketvirta valanda po piet, bet kad žiemą tame laike jau temsta, tai bažnyčioje buvo tamsu. Ypatingai didžiulis altorius skedo jau gilioje tamsybėje. Dvi dar tik žvakės šibėjo šalia cimborijos, bet jų mirginti šviesnelės tik truputį švietė ant paausuočių durių ir kojų pakabinto augščiau ant kryžiaus Kristaus, perkaltų didelė ynim. Tos vinies galvelė išrodė, kaip didelis blizgantis taškas ant altoriaus. Nuo kitų žvakių, ką tik užgesintų, traukėsi dūmų ruoželiai, sklaidydami po užgotelius tikrai bažnytinį kvapą vaško.

Špitolnikas ir mažas vaikas sukiniėjosi aplink altoriaus laipsnius. Vienas šlavė, kitas traukė nuo laipsnių divoną. Valandose, kuriose bobos nustodavo giedoti, buvo girdėti rustingus šnabzdėjimus špitolniko, keikiančio ant vaiko, arba baladojimąsi į užsigtus langus žvirblių, kuriems buvo lauke šalta ir alkana.

Bobos sėdėjo suoluose, arčiau prie didžiųjų durių. Buty tenai buvę dar tamsiau, jei ne keletas taikinčių žvakių, su kuriomis bobos žibino sau ant knygų. Viena tų žvakių turėjo apšvietusi gan aiškiai pririštą prie artimiausio suolo vėliavą, perstatančią nusidėjėlius tarp ugnies ir tarp žetonų. Ant kitų vėliavų negalima buvo išpažinti teplojių.

Moterys negiedojo, bet greičiau murmėjo mieguistais ir pailsusiais balsais giesmę, kurioje tankiai atsikartodavo žodžiai:

„O kada ateis valanda mirimo,
Išprašyk mumiems nuo sunaus tavo...“

Ta bažnyčia, paskendusį tamsumoje, vėliavos, pastatytos ties suolais, senos, su pageltusiais veidais moterys, — mirginti, lyg prigesintos tamsumos, šviesos — viskas tas buvo labai sūnūg, net stačiai baisu. Nelinksmi žodžiai giesmės apie mirimą tikė visiška aplinkybėms.

Kartais nustodavo giedoti; viena iš bobyų atsisodavo suole ir pradėdavo kalbėti drebančiu balsu: „Sveika Marija, mylistos pilna“ — o kitos tęsdavo: „Viešpats su Tavim“ ir t.t., bet kad tai buvo diena Kalikstienės laidotuvių, tai kiekviena „Sveika Marija“ baigėsi žodžiais: „Amžina atilg dovai, Viešpatie, o šviesybė amžina tegul jai šviečia“.

Kalikstienės dukte, Maryte, sėdėjo suole šalia vienos senos moteriškės. Ant jos motinos kapo snigo dabar minkš-

tas ir tylus sniegas, bet mergaitė turėjo vos tik dešimtį metų, ir dėlto, kaip rodesi, nesuprato nė savo praaišties nė pasi-gailėjimo, kokį galėjo išaukti. Veidėlis, su dideliu melinomu akelėm, turėjo savyje vaikišką ramybę ir kazinkokią abišalią giedrą. Ant jo šibėjo truputis žingeidumo ir daugiau nieko. Atvėrusi burną, žiūrėjo su didele atyda ant vėliavos, ant kurios buvo ištepliotas pragaras su nusidėjėliais, paskui žiūrėjo toliau į bažnyčią, o paskui dar ant langų, į kuriuos beldėsi žvirbliai.

Jos akyse pasiliko be minties. Tuo tarpu bobos pradėjo murmėti mieguistai dešimtą sykį:

„O kada ateis valanda mirimo...“

Mergaitė sukinejo kasas savo šviesių plaukų, supintų užpakalyje į dvi kaseli, ne didesni už pelių uodegi: matyti buvo, kad jai buvo nuobodū. Paskui pradėjo žiūrėti ant špitolniko.

Špitolnikas išėjo ant vidurio bažnyčios ir pradėjo traukti už marguotos virvės, kabančios iš palubės. Skambino už dušią Kalikstienės, bet darė tai visiškai mechanškai, regimai mąstydamas apie ką kitą.

Tas skambinimas buvo teip-pat ženklus, kad mišparai pasibaigė. Bobos, atkartojusios paskutinį sykį prašymą apie lengvą mirimą, išėjo ant rinkos. Viena iš jų vedėsi už rankos Marytę.

— Kulikienė! — paklausė kita: — o ką darysi su mergaite?

— Gi ką turi daryti? Vasuoja į Lazdynus Vaicius Margulis, tas, ką siustas ant pašto, tai ją parvė. O ką?

— O ką ji veiks Lazdynuose?

— O, jus mano! Tą, ką ir čia. Iš kur yra, tą tegul ir vasuoja. O kad ir dvare, tai sirata priglaus ir turėdamoje duos permakvoti.

Teip kalbėdamasis ėjo per rinką į karčiamą. Temo kas-kart labiau. Laikas buvo žieminis, tylus, dangus apsiniauks, o oras persigėręs dregnumu ir šlapium sniegu. Nuo stogų varvėjo vanduo, ant rinkos gulėjo purvynas, pasidaręs iš sniego ir šiaudų. Miestelis su savo menkais ir nuširusiais namais išrodė nesmagiai, teip kaip ir bažnyčia. Iš nekurių langų švietė žiburiai; judėjimas tyko, tiktai karčiamoje grajijo linksmą šokį katarinką.

Grajijo patraukimui žmonių, nes viduje nebuvo nieko. Bobos išėjo, išsigėrė degtinės, Kulikienė davė ir Marytei pušę stiklelio, sakydama:

— Išsigerk, nes esi sirata. Nebregėsi gerybės.

Zodis „sirata“ priminė boboms Kalikstienės mirtį. Bastutienė kalbėjo:

— Ant tavęs, Kulikienė išsigerk. O mano karvelėliai kaip jį tas paralius pagriebė. tai nė žiotelėjo. Nespejo kunigas ateiti, jau buvo šalta.

Kulikienė ant to:

— Sakiau jau seniai, kad ji plonai verpia. Pereitą nedėlią atėjo, o aš sakau: „Ei, Kalikstienė, Kalikstienė! atiduok geriau Marytę į dvarą“. O ji sako: „Vieną dukrytę turiu ir neduosiu“. Bet liudna jai buvo ir pradėjo žlugti, paskui į kanceliariją nuėjo, pas vaita, kad popieras vertė apie „kolomnę“, kaip priguli. Užmokėjo keturis auksinus ir šešis skatikus. Bet sako: „Vaikeliai nesigailiu.“ Mano mieliausieji! O akis tai turėjo išvertus ir po smertiai dar labiau vertė. Kaip tik norėjo jai uždaryti, tai negalėjo. Kalbėjo, kad ir po smert ant mergaitės žiūrėjo.

— Išsigerkiva ant to galesčio puskvaterkėl!

Katarinka vis rėžė smagų šokį. Bobom pradėjo suktais galvoje. Kulikienė kartojė gailių balsu: „Nabagėle nabagėle!“ — o Bastutienė atėjo į mislį mirtis jos velionio vyro.

(Toliau bus.)

Tėvynės Sargas“ ir „Zinyczia“

Tuodu laikraszcziu yra gaunamu pas Rev. A. Kaupas, 114 Theodore Str., Scranton, Pa. „Tėvynės Sargas“ kasuoja ant metu 1 doleri.

„Zinyczia“ visi isėjusieji numeriai (1-5) gaunami už 60 centu.

Adresai Centraliszko komiteto Susivienijimo Lietuvių R. - Kat. Amerikoje.

1. Prezidentas: Rev. S. Pautienius, 614 W. Mahanoy ave., Mahanoy City, Pa.
2. Vice-prezidentas: A. Kalcinski, P. O. Box 412, Minersville, Pa.
3. Sekretorius: J. Kasulaitis, 74 Carroll str., Pittston, Pa.
4. Kasierius: Chas. Radzevic, Shenandoah, Pa.
5. Kasos globėjai: 1) Rev. V. Kudyryka, Laurel str. 74, Hazleton, Pa. 2) J. Lauraitis, 94 N. Plum. Aley, Shenandoah, Pa.
6. Knygius: Rev. M. Szedydis, Pittston, Pa.
7. Dvasiskas vadovas: Rev. J. J. Kaulakis, 1031 S. 5th str., Philadelphia, Pa.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

I. Miluszanskas, Forest City, Box 338

Stanislovas Poteliunas, Plymouth, Pa.

Povyilas Gaižauckas, Mahanoy City, Pa. 24 7th Str.,

L. K. Karalius, Baltimore, Md. 701 W. Lombard str.

M. Scharnis, Brooklyn, N. Y. 113 North 5th Str.,

Mikolas Miskunas, Newark, N. J. 22 Hartford str.

J. Macziulaitis, Newark, N. J. 165 Ferry Str.,

J. Rabikauckas, Brooklyn, N. Y. 97 So. 3rd str.

A. Kozlevskis, Pittsburg, Pa. 728 Shelly str.

J. Rikteraitis, Waterbury, Con. 67 James str.

S. P. Tananevicia Chicago Ill. 3929 Auburn ave.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę o neturi pinigų, lai kreipiesi prie mus. Mes kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokėjimu. Raszyk tuojaus ant sekancio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

DARBININKŲ DRABUŽIŲ KAUTUVĖ

KOBRE,

87 Grand St. Brooklyn, N. Y.
Skrybėlės, Kepurės, ir Czeverykai Vyriszki drabužiai didziausiam pasi rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatingai daug Kelnu.

Nieks negal mažesne prekė už mus ant Grand st. padaryt.

Szelpkime Savuosius!

Antanas Grochowski

vienatinė katalikiszka

Agentura Laivakorcziu

dėl Brooklyno ir Long Island.

298 Bedford avenue

keturi blokai nuo Grand str. Ferro Brooklyn, N. Y.

Laivakortes geriausiu kompaniju už žemą prekė, siuncias piningus in Europą per randavą banką.

Visoki prisiumimai daeina greitai ir teisingai.

Agentura garsingu gyduoliu Dr. Petro Gomozo ir Alejaus.

S. JARMULO WSK I,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlak
BANKA

iojetiap galite saugiai sid teur savo piningus, kijos giuzmainau pinigus visu žemiu.

AGENTURA visu laiviniu kompaniju ir gelezinkelio tik kietu. Szipkortes ir isz Europos.

Teipgi siunciuji pinigus į visas dalis svieto ir iszduodu vakseius ant visu didziuju miestu Europos.

Bankas Europoje,
Hamburge: S. Jarmulowski.
Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

MACK, MILLER CANDLE CO.

GERIAUSI ISZDIRBEJAI

vaszkiniu ir kitokiu
Žvakiau.

Žvakės iszdirbtos isz geriausio ir grazinusio vaszko. Labai gražiai iszrodo, yra už kitu iszdirbeju žvakes sunkenes ir pigines. Kurie guol. kunigai mus žvakes megino, visi yra tikrai užganolinti. Adresuokite:

MACK, MILLER CANDLE CO.
Syracuse, N. Y.

Puikiausias lietuviszkas

Hotelis Kaz. Radziewicziaus

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Valles Dipo, po deszine ranka, einant į miestą.

Tai puikiausia ir szvariausia vieta del sveteliu ir labai paranki del to, kurie atkelus į Shenandoah, Pa. Apart visokių arielių ir alaus turi didelį zopostą pargabentų isz Europos visokių vynų, cigary, o teipogi prilaiko visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali gauti nakvynę ir prieteliszką rodą visame. Yra tai vieniatine ir puikiausia vieta cielam Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas kitus dangiau ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir siunciu piningus į visas dalis svieto.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių suknelis isz geriausio kaszmiro su puikam pamuzalų už

\$3.50

Kamzcos 75c, \$1.00, \$1.75, PLOSZCIAI \$16.00 ir daugiau. Kunigiszkos suknelis \$12.00 ir augszciaus. Gera visis ule drapanų \$18.00 ir augszciaus. Palcos extra \$20.00 augszciaus.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St., New York.

CHAS B. KLOSTER,

Successor to

ANTON KLOSTER,

Altar Builder, Sculptor & Carver,

DESIGNER AND BUILDER

— OF ALL KINDS OF —

Church Furniture in Wood, Marble, Stone, Metal etc.

Also, Ornamental Carving for Churches and Buildings.

No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, New York.

— PLANS ON APPLICATION. —

ANTON KLOSTER,

ARCHITECT,

Churches & Schoolhouses especially.

No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, New York.

Geriausia ir pigiausia vieta

del pirkimo

Siuvamu maszinu

pas

Jurgi Matulevicziu.

Naujos maszinu nu \$ 15.00 augstyn, teipogi kas nori apmainyti, apmainau ir pataisau visokio gatungo maszinas ir visokius daktaus, kas prie maszinos yra reikalinga, prilaikau.

Teipogi isnuokiname siuti, katrie pas mang perka maszina.

256 Grand str. Brooklyn, N. Y.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuoju iszgydimą užnuodijimo kraujo, skptos izberima, spuogy, skanduliy, skaudanciais gerklis, liezivio, burnos ir nosies, skausmyg užtinimų kirksziny ir kitu dalių. Ronotas kojas, skausmą nu garoje, skausmą galvos, gelimą kaulu, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, himoridos, sausgėlių, szirdies ligas, plaučių ligas, katarą, užsiazaldymą, dusulį, džiavę, inkstų ir puses uzdegimuz, strikturą ir akmenų pūslėje.

Mano metoda yra vis atinai zinoma, kuri smarkiausias ner vų ligas, slahnumą isz priekiazatis iszdykimo jaunystėje, neuzmigimo kancazij, pražudyta energiją, melancholia, avai gulį, drebėjimą, iszgaštį, nevaisingumą, pastoviaziniai isgydo.

Asz turiu viska, kas del gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumentus ir per ilgiazia tytybėjimą daziekiau didžios praktikos. Nekurio daktarai garsinasi specialiaztais didžio gabumo, ką tik galėdami gydyt papraszcziausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntuamai izbandycaius ir savo pagirtina metoda gydynciauz, kurie piriausias gydysi pas daktarus, garsinancciuosius gobias daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugyszcyų, už dyką duodanczių receptų, diržų su elektrika ir apgavinyų patentavų gyduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra seuausias ir geriazias, o užčedyeit laiko, pinigų ir skausmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą Smith. Gvarantuoju gruntuamai, greitą ir pigų iszgydimą Rodas duoda užlyką. Liekarstos 50c.

SMITH'S
SENAS
Specjalista

Neuzmirszkit adreso:

136 E. 18th Str.

New York, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str., New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifikortes ant vieų greicziausių laivų už pigiausių prekę. Esu užtvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siuncziamė piniguz, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susisznokėti lietuviszka ir lenkiszka. Atokite ir persailudykite, kad mes per 25 metuz su kožu apsięjome teisingai. Teipogi parduodam tikietuz ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodim žinot kad mes priimam piniguz į depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentų tik tą mokam nuo 50 dolerzių ir virszaus, ale kad buva padėti no mažiau kaip 6 mėnesius. Pačeti ir iszimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st.

Brooklyn, N. Y.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st,
NEW YORK, N. Y.

Iszdirba
KARUNU,
VELIAVU,
ir yvairiausių
ŽENKLELIU
Teipgi specializškai darome
szilkinius ir
auksinius ISZ-
SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiunsiame prabas ir tavoru prekes, teipogi ir didelį ilustravota katalogą prisiqsiame.

Raszky ant adreso:

Benziger Brothers,

36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus
darbus gerai, pigiai ir greitai;DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL
DRAUGYSZIŲ, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**.
Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos
pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užszedyk pinigus ir su
drutįk savo sveikatą pirkdamas valgius pas**I. Krauczeliuna,**

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

Extra! Extra! Extra!

Dodu žinoti visiem lietuviams tantieczium,
juog nuo 1 Gegužio (Mojana) bus atidaryta
mano nauja krautuė vyriszky siutų po Nr.
144 Grand str., Brooklyn, N. Y.Asz esiu jum jau gerai žinomas, nes ilgą laiką lai-
kiau krautuė vyriszky drapanų ant 48 Grand str., bet
nuo 1 Mojaus isziskranstau ant 144 Grand str. ir per tai
lig tam laikui turiu ant pardavimo daugelį siutų nž labai
pigią prekę. Kuris atsilankys nesigailės, nes apart pir-
kinio gaus da gerą dovana.

Naujos krautuėvs adresas :

Ellis S. Lewis

144 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atlikti visokius drukoriszkus dar-
bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai:
lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len-
kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.Dirba pas save ir pargabena isz užmarės visokius bat-
nytinis daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, lik-
torius, szventujų stovyklas ir t. t.Telppi parduoda Szkaplierius, Razanczius, Ignosellus
ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.

New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turį duosius sklodus, Byme, Rafabenoje, Clacisati ir New York'e.

The Lowe Painless Den-
tal Parlors.Geriausii Dentistai, nes trunkia dantis be jokio
skandėjimo.

Mes teipgi įdedame visą setą dantų sekanczia

Aucsinis dantis 22 kar. \$5.00

Visas dantų setas \$5.00

Užpylimas auksu \$1.00

Isztraukimas \$50c.

Visą savo darbą gvarantuojam ant 10 metų.

Maloniai priitam moteriai. Ipacz mandagini pa-
tarnausime "Žvaigždės" skaititojams.Mes isztrauksim dantį dovana, jei reikalauisit ko
daugiaus.

Mes ofisus laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.

123 E. 11 th St. Near Lexington, Ave. N. Y.

10-12-14 stcheater Ave. New York.

„KATALIKAS“

Lietuviskas Sanvairinis laikraštis.

Iszeina Chicago, Ill. Kasztuoja ant metu \$1.50.

Norinti uzsisrašyt, turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn av., Chicago, Ill.

Tikrai gryna
altorinas Vyna

GAUSITE PAS
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.

New York'e.
Importuoja jie rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

Sveikatos Namai ir Ligonbutis del Moteriu, o ypatingai esant sunkiose dienose.

Mes apsiujimam isgydyti kiekviena moterj visokiose ligose, no darant operacijas Mes uztikrinam kiekviena moterj, juog viska atliekame be mažiausio skaudėjimo su didžiausia storone su pagelbia mokity gydytoju lavinasiuju per 20 metu Europoje, profesoriu, moteriu gydytoju ir gerianisui daznuotoju.

Uztikrinam, juog kiekviena ligą užlaikysime slapytėje. Jaigu kurią no galėtume isgydyti, bus sugražinti pinigai.

Atsakymus ant laiszku duodame kuonuogreiciausiai. Ligonius esanczius Chicagoj, arba nuo trukio stacijas, parsivežam karietoje. Tik, žinoma, turite duoti apie savo pribuvimą žinoti pirmiau.

Examinuojame kiekviena uždyką ir stengemes kiekvienam užgnapadaryti.

Norėdamas geriau viską dazinti, atsiszatk ant szio adreso:

Dr. PALMER, Sekretorius

3512 So. Malstead str.

Chicago, Illinois.

Dykal 14 pulku dovanu! Tokio pigmu dar niekados negirdeta! Ateiki pažure, pažurelms neteko nekasztoja.

Dabar mes pateidzime turgan geriaus laikrodeli: TIKRA AMERIKISZKA; 14k. su dvigubais paukuosiais luktais, susike užskamais ir nustatomais, vyriskas ar moteriskas, su TIKRA AMERIKISZKA MAŠINELIA, pilnu akmenu, R.R. gvarantuos nikelnuotais viduriais, isduodame rasytu GVARANCIJA ant 30 metu; pagal isvalada ir geruma toki laikrodeli visados gali lygtinti prie \$40 vertes aukso LAIKRODELIO. Visiems pulku laikrodeliu myltojams mes duosime begyje 60 dienu pulkies prezentus: 1 TIKRA MARIU PUTU PTPK su diode galvuke ir gintarinu cibuku, vertes \$1.50; 1 GRYNU MARIU PUTU CIAORNYCIA, vertes 75c.; 1 nikeline BRIZUKAMUS Dežute, 25c.; 1 dailu auksuota DICKENS LENCIGUOLI su Cameo kabute \$1.50; 1 pulke auksuota sagute \$1.00; 1 pora pulkuo AUKSOKU, dalmantais sodintu \$1.00; 1 pul ke SPILKA, iszodinta brangakmeniais 40c.; 1 pora paukuosiu koloniku su pamuterio virszais 40c.; 1 pora rankovems guziku su pamuterio apazce 20c.; 2 kalneriams guziku su pamuterio apazcia 50c. Ir 1 pulke In krutine sagute su dideliu akmenu 75c. Laikrodeli ir 14 dovanu stuncziane C.O.D. už \$4.98 apmokedami telpei ir expreso kasztus; siuntini galite iszozgaminuoti ant expreso ir jei nepatikite, sugrazinkite mumu atgal musu kasztais. Kur nesiranda expreso offisas, \$4.98 turi but prisiusiti drauge su orderiu. Jeigu kas prisims pingus drauge su orderiu, žaus dar extra dovana pulku lenktinti pelli; daktius mes prisuzinczame tada per paketa, užregistruve savo kasztais. Jeigu pirksi ant syk 6 laikrodeliu, gausi viena laikrodeli su visoms dovanoms dykal. Parasyk, ar nori vyriskas laikrodeli ar moteriskas. Jeigu moteriskas, tad vietoje vyriszko Dickens lenciguoeli mes parusuzinsime moteriskas 50 coliu ligio auksuota LORNETTE lenciguoeli. Iaszyskite szendie kol iszpardvimas neiszbaigęs. Adresuok: Atlas Jewelry Company,
46 Metropolitan Block, Chicago, Ill.

Temikit Lietuviai.

„Zvaigzdes“ spaustuvėje gali-
ma gauti naujai atspaudintu maldaknygiu „Maldu Vainkeliu“. Prastesniuose ir geresniuose apdaruose, pradeciant nuo 25c.

Teipogi iszejo isz po spaudos naujos knygos:

Aventino nerage – labai puiki istorija isz pirmuju amziu krikščionystės, su paveiksloleis, preke 20 centai.

Firmutinis balius – komedija viename akte (del teatro), labai puiki ir juokinga, preke 10c.

Idu Sala – labai uzimanti apysaka, preke \$1.00.

„Exvontonia“ Rossijos misijonieriai – labai uzimanti knyga, vos dabar iszejo isz po spaudos. Kas nusipirks, nesigraudins. Preke 75 centai.

Apgarsinimas.

Kas prisius savo adresu, gaus už dyka vertes rasmu plunksna, gatavai pripilta su atramentu, vertes 85 centu, ir 12 gatungu pulkiu popieriu gramotoms rasyti, vertes 25 centu, ir 12 konvertu su tavo locnu adresu iszdrukavotu ant kaupo konerto, vertes 25 centu. Tik turi prisiusiti 50 centu ant kasztu prisiusintimo, iszpirkes už 50 ant paczo money order, o gausi teip kaip dyka, kas apgarsinta. Adresavok teip:

Mr. G. Baronas

1092 S. 2-nd Str. Philadelphia, Pa.

PALACE HALL, HENRY GERKEN Prop.

89 - 93 GRAND Str., B'klyn. N. Y.

Svetainė parsamdoma del veseliju, baliju, koncertu ir t. t.

Gėrymai geriausi ir uz pigiausia prekę.

Uzsisrašyk Zvaigzde

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Chergurg.

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulycziu,

OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po pietu
Nuo 6 iki 8 vakaru
Telephone 3997 Spring.

Jurgio Hoffmano Aptieka 103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszielozimas)

Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, pa daryta isz penkes desimtis dviejų visokių auguoliu ir zoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaisziskai, svarų už viena dolerj, ir teipi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavineja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimate svarų už \$8.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal sonoviszka ir europiejiszka madj, aptiekoj raudasi, ka pa, ta herbu, zoliu ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate visus minetu giduoliu, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum priausu per expreso reikalingu daktus. Hoffmano Reumatizmo gy duole \$3.00, tikras iszgidinimas; Hoffmano planczių gyduolknopės del kraujo, dvidezsimtas viena giduolknopė j dežute už 15 centu.

Hoffmano kosulio mairszimas 25 centai.

CAECILIA HALL,

GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užlaiko visokius gėrymus, kaip la:

„VYNA, SZNAFSA IR ALU.“

No. 101 & 103 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

Telpei yra pulki salė del pingty, veseliu ir teip visokių susirinkimu.

Sav. Juozapo ir sv. Kazimiero draugystės laiko eston savo susirinkti mus.

Dirva! Dirva!

Išcina keturis sykius ant metų pavidale storos knygos.

Szimet išėjo arba išeis sekancios knygos:

„Oszkabalij Dainos“, surinktos d-ro J. Basanaviciaus, 2 tomu \$ 1.50. — „Izdų Sala“, labai utimanti apysaka, \$ 1.00. — „Lietuvizkos Pasakos“, surinktos d-ro J. Basanaviciaus, 2-as tomas \$ 1.50. —

Kas užsirazys „Dirva“, tas visas tas keturis s knygas gaus tikta už 2 doleriu. — Pinigus įsiti reikia ant szitokio adreso:

Rev. A. Kaupas, 114 Theodore St. Soranton, Pa.

Ka pas mus perkat yra geriausia, neziurint uz kazin kaip pige Preke.

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Dabar yra proga pirkti daug utzedyjant. Prekes visų tavorų yra numazintos isz priezasties baigiancios vasaros ir naudingiausiai jums dabar pirkti uz teip mažą prekę, nors ant trumpo laiko devėjimo, paszedinant busenziaj vasarai.

Plaunama drobė, kuri buvo pardavinėjama po 12½, 15 ir 19 centu yardas, dabar, idant visą likusią iszparduot, yardą nužeminam iki..... 7½c.

Drobė batistava ir įvairios kitos materijos, labai gražaus dažo, vis bus parduotas yardas po..... 7½c.

Didis pigumas vyrizsku marszkiniu.

Vyrų ir vaiku vasariniai marszkiniai, nesuztancio dažo matracavos drobes, gražiai ir stiprai padrbti, num. (saizos) nuo 12—17. Keli szimtai parduota po 69c, likusieje dabar parduoda po..... 39c.

Moteriu bluzes labai pigios.

Moteriu įvairaus dažo bluzes, labai gražios materijos, priezai ir užpakalij dailiai iszsiuviuėtos, pirm kasztavo 98—125c, o dabar..... 69c.

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAI DOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVIZKOS PARAPIJUS BROOKLYNE.

Laidoja

visokių
kapinū.

ant

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELIJU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAI

Gyvenimas ir kancelarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

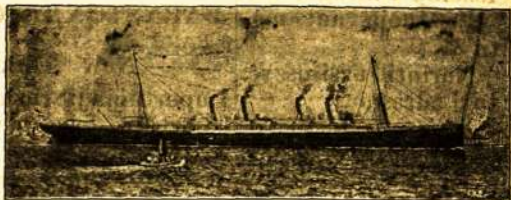
Tele. vnsz 359 Williamsburgh.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 metu

Name Staats-Zellung, prie užrašavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Siunexiame pinigūs į visas dali- svieto pigel, saugel ir gretai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS
Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl iszmainymo, kaip tai:
Maskolijos rublij, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko	į Bremą	ant Expreso	\$35.00,	ant reguliarizsko	\$31.00
„ „ „	į Hamburgą	ant Expreso	\$35.00,	ant regul.	\$31.00
„ „ „	į Antverpą	\$29.00,	ir į Rotterdamą	\$29.00	
Isz Bremo	į New Yorką	ant Expreso	\$40.50,	ant reguliar.	\$38.50
„ Hamburgo	„ „ „	„ „	\$42.00 „ „	„ „	\$40.00
„ Antverpo	„ „ „	„ „	\$33.50,	isz Rotterdamo	\$36.00.

Dabar siunexiam pinigūs tiesiog į namus.

100 rublijų už	\$52.50	50 rublijų už	\$26.50,	40 rublijų už	\$21.25
30 „ „	\$16.00,	25 „ „	\$13.33	20 „ „	\$10.75
15 „ „	\$8.13	10 „ „	\$5.50,	5 „ „	\$ 2.88

Dėlei artėnės žinlos rasytik į

Bischoffs Banking House.

2 Centre str. (Staats-Zellung Building, New-York)

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 ady žai.

LIETU VISZKA APIEKA IR BROOKLYNO PACZTA,

(S. S. No. 23.)

Pinna visokiu aptiekorizsku tavoru. Turi visokiu Europizsku ir Amerikonizsku gyduoliu, kaip tai teisngiausiaj lietuviszką TRAJANKA ir teip visokiu žoliu, szaknu — kokiū ant svieto randasi ir nuo visokiu ligu.

Aptiekėj visada galima szankt daktara uz dyka.

Atsiszaukentiems per gromatą apraszantiems savo ligą duoda rodas ir prisuneza gyduoles per pacztą arba expressą. Aptiekėj galima susikalbat lietuviszkai, lenkiskai, rusiskai, vokiskai, angliskai ir visokiom kalbom, Receptus sudedam nuo visokiu daktaru Amerikonizsku ir Europizsku.

Money Orders ir registravotas gromatas galite sinst isz czionais.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacists.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH